ANUL 7 ■ NUMĂRUL 161 ■ PREȚ: 19,90 LEI ■ 24.05-20.06.2024

ROMÂNIA
Newsweek®

PAPA WOKE*

DUPĂ CE **A IMPUS O MAI MARE DESCHIDERE** FAȚĂ DE CEI MARGINALIZAȚI, PRECUM MEMBRII COMUNITĂȚII LGBTQ+, **FRANCISC** ESTE ACUZAT CĂ MERGE PREA DEPARTE.

*Woke este ideologia care combate discriminarea rasială și sexuală

24161
5 948494 000029

ROMANIAN CREATIVE WEEK

15-26.5 2024

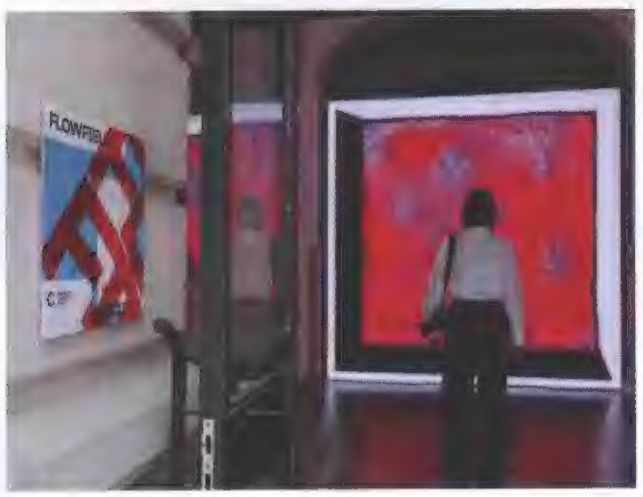

ENERGIE VIBRAȚIE INOVAȚIE STIL

Cel mai mare eveniment dedicat industriilor creative din Uniunea Europeană. Romanian Creative Week 2024.
Mai mult decât un eveniment. O experiență. Un punct de întâlnire al creativilor din România. Un moment unic pe care îl ții minte tot restul anului.

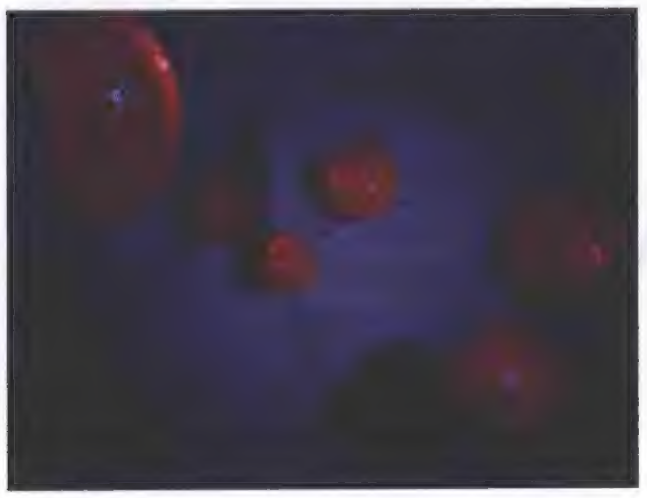

Romanian Creative Week

Newsweek ROMÂNIA

24.05-20.06.2024 _ ANUL 7 _ NR.161

Apare lunar. Următoarea ediție va fi pe piață pe 21 iunie 2024

SUMAR

Periscop

6 **Campanie electorală**
Nicușor Dan, pe panourile publicitare ale unui rusofil care-l sprijină financiar

12 **Romeo Milea:**
Cum ne schimbă viața tehnologia 5G

Cronica NATO

14 ION PETRESCU
Opțiunea nucleară

Internațional

16 **Alegeri europene**
Parlamentul European: ghid de întrebuințare pe înțelesul tuturor

24 **Războiul Israel - Hamas**
„Trăim un coșmar – zi după zi"

28 Nicio soluție la orizont

31 Cine va conduce Gaza când se vor opri luptele?

34 **Dezbatere *Newsweek***
Este timpul să părăsim Siria?
Trupele americane ar trebui să rămână pe loc

36 Washingtonul nu-și poate justifica prezența în Siria

Magazin

38 **Religie**
Catolicism vs. progresism

46 **Muncă**
Angajări: Fără diplomă, nu poți aplica

48 Interviu
Batya Ungar-Sargon

54 **Sănătate mintală**
Secretul pentru a fi de ajutor unui apropiat cu ADHD

56 Interviu Penn și Kim Holderness

60 **Fotoreportaj**
Lumea auto a Bucureștiului interbelic

Calendar

64 Primul zbor al lui Aurel Vlaicu

» P.64

Newsweek ROMÂNIA

Află cum te poți abona » P.65

REDACȚIA

DIRECTOR GENERAL _ **Sabin Orcan**

Redactor-șef _ **Petre Bădică**
Redactor-șef adjunct _ **Mihai Duță**

Senior-editori:
Florin Budescu, Valeria Cupă, Adina Mutăr, Stelian Negrea, Răzvan Scăețeanu

Reporteri: **Alin Crișan, Alexandru Pop, Daniel Toșa**

Contributori: **Remus Cernea, Alexandru Lăzescu, Ovidiu Nahoi, Ion Petrescu**

Art director _ **Cecilia Bălănescu**

Corectură _ **Monica Ady**

FOTO

INQUAM PHOTO AGENCY shutterstock profimedia

EDITOR
SC News Internațional SA

Bd. Mărăști, nr. 65-67, Sector 1, București
(Pavilion G3, Complexul Romexpo, Intrarea B)
Telefoane:
0374.00.23.81; 0374.00.23.82
Email:
redactia@newsweek.ro
abonamente@newsweek.ro
publicitate@newsweek.ro

DIRECTOR COMERCIAL _ **Carmen Dincă**

PUBLICITATE _ **carmen.dinca@newsweek.ro**

EVENIMENTE _ **Ioana Dumitru**

OFFICE MANAGER _ **Andrei Sabin Orcan**

TIPAR:
ipg Infopress Group

ISSN 2601 - 5897

Newsweek este o marcă înregistrată a Newsweek LLC (SUA)

STRASBOURG, FRANȚA

1 Mai

Un protestatar se plimbă pe bicicletă fluturând un steag care îl înfățișează pe revoluționarul argentinian Che Guevara, în timpul unui miting de 1 Mai dată care marchează Ziua Internațională a Muncitorilor, la Strasbourg, în estul Franței, la 1 mai 2024.

PROFIMEDIA IMAGES

HARKOV, UCRAINA

Atac cu drone

În noaptea de 4 mai, Rusia a atacat Harkovul cu drone Geran (Shakhed). Una dintre ele a lovit o întreprindere civilă, ceea ce a dus la izbucnirea unui incendiu de proporții la fața locului.

PROFIMEDIA IMAGES

IERUSALIM

Lumina Sfântă

Credincioșii ortodocși adunați la Biserica Sfântului Mormânt de la Ierusalim au primit Lumina Sfântă, pe 4 mai 2024.

PROFIMEDIA IMAGES

COLUMBIA BRITANICĂ

Festivalul Lalelelor

O fetiță aleargă prin lanul de flori la Festivalul Lalelelor Harrison, în Agassiz, Columbia Britanică.

PROFIMEDIA IMAGES

NICUȘOR DAN, pe panourile publicitare ale unui rusofil care-l sprijină financiar

Nicușor Dan a împânzit Capitala cu afișe în care le spune bucureștenilor „Mulțumesc!". Toate panourile cu acest mesaj aparțin unei singure companii, controlată de șeful său de campanie, cu vechi legături rusești. – *Stelian Negrea*

NICUȘOR DAN ȘI-A LANSAT ÎN București o campanie publicitară derulată doar pe panourile stradale ale firmei de panotaj Getica OOH SRL.

Firma este deținută de o companie dintr-un paradis fiscal, situat la câteva ore de zbor de România. Reprezentanții și beneficiarii reali ai companiei au, de peste 15 ani, legături de afaceri directe cu afaceristul Matei Păun și oamenii săi de încredere.

Directorii acestei companii l-au mai sponsorizat în trecut pe Nicușor Dan.

Matei Păun deține o serie de alte companii dintre care una, BAC Financial Advisory SRL, s-a dezvoltat pe piețe controlate de Kremlin și în relații contractuale cu instituții financiare din Rusia.

Partenerii săi au cumpărat pachetul de acțiuni al firmei de panotaj de la un consorțiu condus de banca rusească de stat VTB și grupul financiar rusesc Alpha Capital Partners. Cele două se află acum sub sancțiuni occidentale pentru finanțarea agresiunii din Ucraina.

Mai mult, BAC Financial Advisory a finanțat și structurat această achiziție.

Campanie publicitară outdoor de sute de mii de euro

Conform informațiilor din piața de profil, Getica are circa 2.000 pe panouri în toată țara, din care aproximativ 600 sunt în București.

Prețul standard al chiriei pentru un panou este de circa 300 de euro pe lună. Ceea ce duce valoarea totală a campaniei lui Nicușor Dan de până acum undeva la aproape 180 de mii de euro.

Conform propriilor declarații, primarul general strânsese din donații, până acum o săptămână, circa 150.000 de euro, afirmând că ținta este de circa 450.000 de euro.

Surse din piața de profil au declarat pentru *Newsweek România* că niciun alt mare jucător din piața de panotaj exterior nu a mai fost contactat de staff-ul de campanie al lui Nicușor Dan.

„Noi nu am fost contactați și, din ce știu, nu a fost contactat niciun alt jucător din București. A ales să lucreze exclusiv cu compania Getica OOH, despre care noi toți știm că este controlată de Matei Păun, un apropiat al primarului Capitalei", afirmă sursele citate.

Cine deține Getica

Conform documentelor de la Registrul Comerțului, unicul acționar al companiei de panotaj Getica OOH SRL este o companie înregistrată în Cipru: Ecurdo Limited.

Conform datelor de la Ministerul Finanțelor Publice, compania a avut în 2022 o cifră de afaceri de 21,6 milioane lei și un profit de 4 milioane lei, cu 40 de angajați.

Beneficiarii reali ai Getica OOH sunt Jean Rădulescu, Ion Arin Alexandru și Răduțoiu Iulian Cosmin. Primii doi sunt doi vechi parteneri de afaceri ai lui Matei Păun, unul dintre cei mai vechi și apropiați colaboratori ai lui Nicușor Dan, care i-a fost alături la alegerile din 2012, 2016 și 2020.

Matei Păun a intermediat achiziția firmei Getica de la ruși

Firma lui Matei Păun a finanțat achiziția firmei de panotaj de la banca rusească de stat VTB și de la vehiculul investițional al omului de afaceri Mikhail Fridman, Alpha Capital Partners. Cu toate acestea, el neagă orice conexiune cu Getica OOH.

„Nu am nicio legătură cu acționariatul/managementul companiei Getica OOH SRL. Am negociat (n.r. în numele candidatului Nicușor Dan) contractul de outdoor (n.r. cu compania Getica OOH SRL), în condiții comerciale nor-

CAMPANIA
lui Nicușor Dan este foarte bine expusă pe panourile unei companii controlate de un vechi susținător de-al său cu legături în Rusia

male şi la preţul pieţei", susţine Matei Păun într-o declaraţie pentru *Newsweek România*.

El nu ne-a explicat din ce calitate a negociat acest contract pentru candidatul Nicuşor Dan la alegerile locale din 2024.

Însă pe pagina de internet a celei mai importante afaceri a sa, BAC Financial Advisory, se menţionează că această companie a „finanţat şi structurat achiziţia News Outdoor SA (n.r. actuala Getica OOH SRL), una din cele mai mari companii de publicitate Out of Home din România, de la un consorţiu format din VTB şi Alpha Capital Partners (Rusia)".

Păun spune că-i susține legal candidatura lui Nicușor Dan

Păun afirmă că „îi susţine şi că i-a susţinut candidatura lui Nicuşor Dan (în 2012, 2016, 2020), conform tuturor prevederilor legale".

„Nu mi-e ruşine să fi crezut în Nicuşor atunci când foarte puţini credeau în el. În plus, de ce să mă desprind de el? Dimpotrivă, a rămas consecvent principiilor sale, lucru care este rar întâlnit pe scena politica românească", afirmă Păun.

Contactaţi de *Newsweek România*, oficialii Getica OOH SRL au explicat mecanismul prin care au preluat compania:

„Compania Getica OOH (fosta News Outdoor Romania) a fost preluată integral în anul 2012, printr-un management buy out, de către un grup de investitori români, prin firma de investiţii financiare Ecurdo. În conformitate cu legea din România, beneficiarii reali ai Getica OOH sunt publici şi se pot afla de la Registrul Comerţului din România de către orice persoană interesată.

Precizăm că nu au existat schimbări în privinţa beneficiarilor reali ai Getica OOH de la momentul preluării în

2012 și pînă în prezent, precum și că nu există nicio legătură/implicare în acționariatul/managementul firmei în afara beneficiarilor săi reali, înregistrați la Registrul Comerțului din România", ne-a precizat Jean Rădulescu, CEO al Getica OOH SRL.

Getica: Nu putem da detalii din contractul cu Nicușor Dan

Newsweek România i-a cerut lui Nicușor Dan să pună la dispoziție contractul și facturile încheiate cu firma apropiată de șeful său de campanie electorală. Să vedem care este valoarea exactă și dacă a fost plătită de candidat sau este o sponsorizare.

Oficialii companiei Getica OOH SRL nu au dorit să ofere detalii legate de contractul încheiat cu echipa actualului primar al Capitalei:

„Referitor la campania publicitară contractată de domnul Nicușor Dan cu Getica OOH în 2024, facem precizarea că este o campanie comercială, contractată la prețuri de piață, care se supune unor clauze de confidențialitate, la fel ca orice alt contract al companiei noastre".

Aceștia nu au răspuns altor întrebări ale *Newsweek România* legate de cine a avut inițiativa acestei colaborări.

Primarul, sponsorizat de o firmă de panotaj din același anturaj

Într-o declarație de avere din 2016, Nicușor Dan declara că a primit o sponsorizare de 10.000 lei pentru campania electorală de la firma Panotaj Expert SRL pentru „studii sociologice".

Asociații firmei Panotaj Expert SRL erau Jean Costin Rădulescu, chiar reprezentantul companiei offshore care deține Getica OOH SRL, și Geodoiu Eliza Nicoleta. Aceasta din urmă este directoarea economică a Getica OOH SRL și figurează ca autoarea rapoartelor financiare către ANAF.

Conexiunile dintre Getica OOH SRL și Panotaj Expert SRL sunt și mai clare dacă le verificăm sediul social: cele două firme sunt înregistrate la aceeași adresă - strada Silvestru nr. 75 din București.

La aceeași adresă își are sediul o altă companie din panotajul exterior: News Out Of Home SRL, deținută chiar de Rădulescu, Eliza și compania Getica OOH SRL.

În răspunsul său pentru *Newsweek România*, Rădulescu a ținut să precizeze că nu a fost favorizat în niciun fel de Nicușor Dan. „Firma Panotaj Expert a încheiat un act de donație cu domnia sa în anul 2015 pentru realizarea unor studii sociologice.

Facem precizarea că nu am obținut nicio Autorizație/Aviz de la Primăria Municipiului București în timpul mandatului de primar al domniei sale", ne-a declarat Rădulescu.

Atât Arin Ion Alexandru, cât și Jean Rădulescu nu au desfășurat o singură afacere, din 2011, când au apărut în conexiune cu banca rusească VTB în acționariatul companiei de panotaj Getica OOH, ci sunt legați împreună cu Matei Păun de o serie de alte business-uri.

Cei trei parteneri s-au mai regăsit în compania Credit Network SRL, unde Jean Rădulescu era asociat în 2006 cu Arin Ion Alexandru, dar și cu Matei Păun.

Jean Rădulescu mai deține compania Getica Ventures SRL și o serie de alte SRL-uri.

Matei Păun nu a precizat în ce calitate a negociat contractul de outdoor pentru candidatul Nicușor Dan, însă *Newsweek România* a aflat că el ar fi fost desemnat din nou, pentru a patra oară, să-i fie manager de campanie electorală.

Surse din USR ne-au confirmat că oameni din conducerea acestei formațiuni politice discută toate problemele legate de interacțiunea cu candidatul independent susținut de Alianța Dreapta Unită (ADU) cu Matei Păun.

Matei Păun: Nu sunt filorus. Declarațiile și afacerile îl contrazic

Matei Păun a avut până acum câțiva ani o prezență constantă pe rețelele de socializare, unde posta în mod constant opinii pro-rusești.

Între timp, și-a șters contul de Facebook. Conform publicației inliniedreapta.net, Matei Păun a avut poziții pro-rusești și filo-putiniste pe care nu și le-a ascuns niciodată.

Afaceristul recunoștea că făcea vizite dese la Moscova și punea la îndoială că în Rusia ar fi instituit un regim dictatorial. Mai mult, punea sub semnul întrebării revoluția portocalie din Ucraina, în urma căreia Rusia a decis să anexeze ilegal Crimeea.

Un exemplu este această postare citată de adevarul.ro: „Dacă cineva încearcă într-adevăr să pedeapsească poporul rus pentru că e patriot, prin deprecierea rublei, face un gest irresponsabil. Distrugerea mărcii germane în 1922 și îndepărtarea clasei de mijloc a dus direct la Hitler. Oamenilor proști, puțin informați, din zilele noastre le place să-l compare pe Putin cu Hitler. Îi avertizez pe ei și pe voi că, dacă reușim să-l dăm jos pe Putin prin declanșarea unei hiper-inflații în Rusia, atunci vom putea să vedem cum e cu adevărat un Hitler rus. Iar un asemenea război în Europa ar putea fi orice, dar nu un lucru amuzant", era mesajul publicat de Matei Păun la 22 decembrie 2014, citând dintr-un articol al cărui titlu era „Uitați de Putin cel «rău» - noi suntem însetații de sânge care încurajăm războiul".

Într-un răspuns pentru *Newsweek România,* Matei Păun a negat că ar fi filorus, în ciuda postărilor din trecut.

„Nu am opinii pro-ruse. Nu sunt filorus. Faptul că am cunoștințe despre piața din Rusia și specificitățile spațiului de business din această țară înseamnă că înțeleg mai bine motivele și consecințele unor decizii, nu că sunt fan.

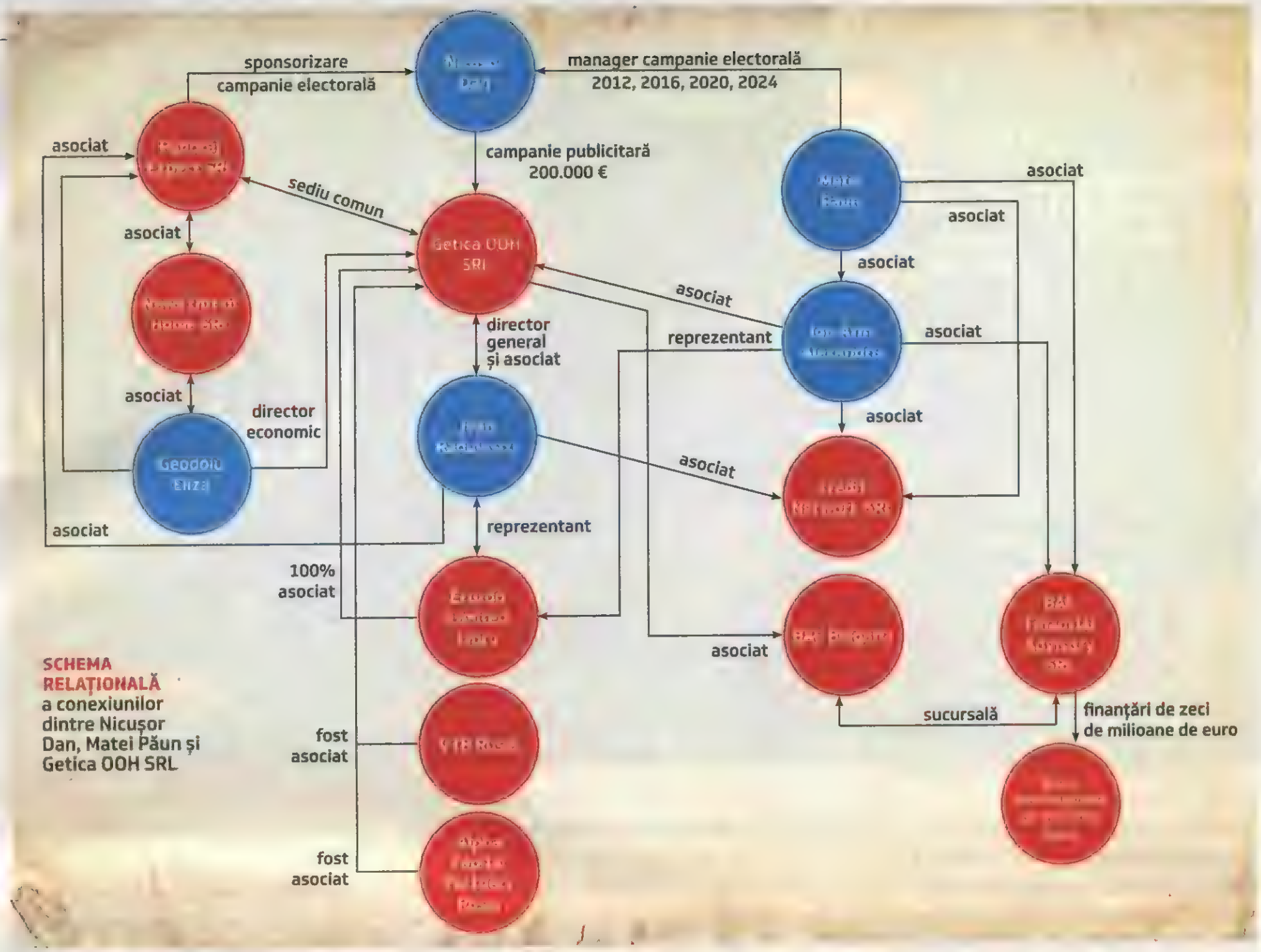

SCHEMA RELAȚIONALĂ a conexiunilor dintre Nicușor Dan, Matei Păun și Getica OOH SRL

E mai periculos să ignori motivaţiile şi acţiunile unei ţări cu o influenţă semnificativă decât să le analizezi şi să încerci să le explici. Sunt un european convins. Nu faceţi decât să alimentaţi o linie de atac electorală a oponenţilor lui Nicuşor. Lovind în mine, ei încearcă să lovească în el", susţine Păun.

A intermediat finanțări de la bănci controlate de Moscova

Conform informaţiilor de pe propriul site, BAC Financial Advisory SRL, compania pe care Păun o deţine cu partenerul său de afaceri, Ion Arin Alexandru, a intermediat trei finanţări de peste 30 milioane de euro pentru producătorul de carne de pui, Aaylex, de la Banca Internaţională de Investiţii (BII) cu sediul la Moscova şi controlată de Federaţia Rusă.

Tot de la această bancă, compania lui a asigurat o finanţare de 15 milioane de euro pentru Romcab Târgu Mureş, alta pentru Banca Transilvania.

Unele dintre finanţări sunt extrem de recente, din 2022.

În ciuda acestui lucru, Păun susţine în răspunsurile pentru *Newsweek România* că „BAC Financial Advisory nu a avut niciodată venituri sau contracte în fostul spaţiu sovietic".

„În anii 90, când locuiam la New York, am lucrat pentru primul fond de investiţii american care a acoperit fostul spaţiu sovietic. De atunci nu am mai avut niciun venit din această zonă", ne-a declarat Păun.

Şeful de campanie al lui Nicuşor Dan susţine că nu a adus niciun investitor de calibru şi nici nu a atras nicio finanţare din Federaţia Rusă, Serbia sau Belarus în România.

După invazia Ucrainei de către Federaţia Rusă, România s-a chinuit mai bine de un an de zile să iasă din acţionariatul BII, aşa cum *Newsweek România* a dezvăluit aici.

Biroul de presă al Primăriei Municipiului Bucureşti (PMB) ne-a precizat că nu se ocupă de comunicarea candidatului Nicuşor Dan, îndemnându-ne să ne adresăm echipei acestuia de campanie:

„Având în vedere solicitarea dvs., înregistrată la Primăria Municipiului Bucureşti cu nr. 66568/17.04.2024 şi la Direcţia de Presă a PMB cu nr. 66754/17.04.2024, vă informăm că Direcţia de Presă nu se ocupă de campania electorală a domnului Nicuşor Dan, ci doar de activitatea sa de Primar General.

Vă rugăm să vă adresaţi echipei de campanie a candidatului. Direcţia de Presă a PMB vă poate răspunde numai la întrebarea nr. 6 (n.r. dintr-un total de 12). Astfel, vă informăm că veţi primi răspuns la această întrebare în terme-

nul legal, conform Legii 544/2001".

Am solicitat totuşi reprezentanţilor Biroului de Presă să îi pună la dispoziţie şi primarului Nicuşor Dan acest set de întrebări adresate candidatului Nicuşor Dan.

În plus, le-am cerut un email şi un contact de la echipa de campanie a candidatului Nicuşor Dan, dar nu am mai primit niciun fel de răspuns.

De la magnatul Murdoch, la ruşi sancţionaţi de americani

Acţionariatul firmei Getica OOH SRL, pe ale cărei panouri le zâmbeşte bucureştenilor Nicuşor Dan, a fost un mister de la momentul vânzării în 2011 către un consorţiu condus de banca rusească de stat VTB, aflată acum pe lista sancţiunilor occidentale din cauza invaziei din Ucraina.

Getica OOH, cu vechea sa denumire News Outdoor România, a fost din 1998 în proprietatea omului de afaceri Elan Schwarzenberg, de la care a fost cumpărată de celebrul magnat de presă Rupert Murdoch.

Unul dintre administratorii companiei în această perioadă a fost un cetăţean rus născut la Moscova, Maxim Ghenadievici Tkachev.

În iulie 2011, firma a fost vândută de miliardarul american unui consorţiu condus de banca rusească de stat VTB, extrem de apropiată de regimul lui Putin.

Cum s-a operaţionalizat tranzacţia din 2011 în acţionariatul firmei româneşti? Printr-o companie offshore din Cipru, care a preluat tot pachetul de acţiuni de la compania miliardarului american înregistrată în Olanda.

Tranzacţia a fost şi a rămas netransparentă: practic, o firmă dintr-un paradis fiscal a preluat pachetul majoritar al firmei româneşti de la o companie înregistrată într-un alt paradis fiscal. Ambele paradisuri fiscale - Cipru şi Olanda - sunt renumite prin faptul că oferă oligarhiei ruseşti posibilitatea de a-şi ascunde averile de zeci de miliarde de euro.

Rușii au cumpărat compania olandeză News Out of Home BV care deţinea şi firma românească. Vehiculul achiziţiei a fost o companie off-shore din Cipru, Ecurdo Limited, care de atunci a rămas unicul asociat al Getica OOH.

Acţionariat îngropat într-un paradis fiscal netransparent

Conform unor documente consultate de *Newsweek România*, reprezentantul Ecurdo Limited Cipru era în 2011 Arin Ion Alexandru, partenerul de afaceri al lui Matei Păun.

„Având în vedere că debitorul cedat (n.r. News Outdoor Romania SRL actuala Getica OOH SRL) datorează News (n.r. compania lui Rupert Murdoch) capital şi dobândă în cuantum total de 48.695.479,97 RON corect la data semnării care sunt datorate News în termenii şi condiţiile anumitor contracte de împrumut şi creanţe în cuantum total de 1.648.743,65 USD plătibile în baza facturilor emise pentru anumite servicii prestate de News sau societăţile sale afiliate (...)

Având în vedere că Cedentul (n.r. adică cel care vinde, News Out of Home B.V. compania olandeză prin care erau deţinute companiile de către Rupert Murdoch) şi Cesionarul (n.r. adică cel care cumpără, Ecurdo Limited) au încheiat la 31 august 2011 un contract de vânzare cumpărare de părţi sociale având drept obiect vânzarea a 8.433 părţi sociale deţinute de debitorul cedat, reprezentând 100% din capitalul social al debitorului cedat şi au convenit ca la data finalizării contractele de împrumut şi creanţele vor fi cesionate cesionarului (...)".

Iar reprezentantul companiei româneşti News Outdoor România SRL era Jean Costin Rădulescu. Pe care-l regăsim şi astăzi, la mai bine de 13 ani de la acea tranzacţie, în compania care şi-a schimbat numele în Getica OOH SRL.

Reprezentantul offshore-ului din Cipru, fanul lui Nicuşor Dan

De la momentul acestei tranzacţii cu banca rusească VTB, aceleaşi persoane din proximitatea lui Matei Păun au rămas în conducerea companiei

MATEI PĂUN spune că-l susține legal pe Nicușor Dan (stânga). George Simion, ale cărui acțiuni sunt în favoarea Rusiei, a găsit un motiv să-l atace pe Nicușor Dan

de panotaj pe care o folosește acum Nicușor Dan în campania electorală.

Jean Rădulescu, care este un votant al lui Nicușor Dan pe rețelele de socializare, este acum reprezentantul companiei off-shore din Cipru, Ecurdo Limited.

Nici Jean Rădulescu, care ne îndeamnă pe rețelele de socializare să-l votăm pe Nicșor Dan, și nici Ion Arin Alexandru, partenerul de afaceri al lui Matei Păun, și nici compania ciprio-tă Ecurdo Limited nu au mai părăsit Getica OOH până astăzi.

În 2012, sunt anunțate alte modificări în acționariatul firmei de panotaj. A trecut în proprietatea unei companii din Bulgaria: Balkan Advisory Company.

Matei Păun este asociat chiar cu Ion Arin Alexandru, cel care era reprezentantul companiei off-shore, în BAC (n.r. acronimul de la Balkan Advisory Company) Financial Advisory SRL.

Logourile celor două companii, cea bulgărească și cea românească, sunt identice. Mai mult, BAC România acționează ca o filială a companiei bulgărești.

BAC Financial Advisory SRL este principala afacere a lui Matei Păun. Care face intermedieri financiare pe diferite piețe – Serbia, Belarus, Bulgaria – aflate în relație strânsă sau de subordonare directă cu regimul lui Putin.

În acționariatul Getica OOH SRL nu se produc modificări în 2012: unicul asociat rămâne compania offshore Ecurdo Limited Ltd Cipru. Al cărei reprezentant în România în acel an era Jean Rădulescu, cel care apare și acum în aceeași poziție. Plus în cea de director general al companiei.

Nicușor Dan, explicații neconvingătoare

Nicușor Dan a fost singurul dintre cei trei cărora *Newsweek România* le-a adresat întrebări și care nu ne-a oferit răspunsuri.

A încercat apoi să schițeze c âteva explicații neconvingătoare la solicitarea altor publicații.

Nicușor Dan susține că și-a plătit campania de panotaj outdoor din donații și din subvenția bugetară a USR.

„Este o înțelegere cu USR-ul, panotajul exterior, outdoor-ul costă 180.000 de euro, eu am plătit o primă tranșă de 70.000 de euro și înțelegerea cu ei este să plătească 100.000 de euro din restul de plată, nu știu dacă plata s-a făcut sau nu până la momentul acesta", a spus primarul Capitalei.

Nicușor Dan a negat că primește bani de la omul de afaceri pro-rus Matei Păun, dar a admis că discută cu el.

„Mai dă niște sfaturi, mai vorbim la telefon. (...) Suntem în același cerc de prieteni și între campanii nu știu dacă ne vedem de trei ori în patru ani. Ne mai întâlnim la Balcic, la Krapeț mai degrabă", a declarat primarul Nicușor Dan, referindu-se la omul de afaceri Matei Păun.

Matei Păun a declarat pentru *Newsweek România* că îl susține în continuare pe Nicușor Dan de care nu are de ce să se dezică. La rândul său, Nicușor Dan a evitat să aibă o poziție tranșantă față de Matei Păun, despre care spune că i-a fost șef de campanie în 2016, dar acum nu ar mai fi.

Vezi mai mult pe **newsweek.ro**

Cum ne schimbă viața tehnologia 5G

Romeo Milea, director Network Deployment & Technology Enterprise Solutions, Vodafone România, a vorbit la Summit-ul IT&C *Newsweek* 2024 despre impactul tehnologiei 5G asupra industriei IT&C. – *Andrei Vasilescu*

ROMEO MILEA A EXPLICAT CĂ au existat foarte multe discuţii cu autorităţile pe tema Legii 5 G, care a fost publicată în 2021.

„Noi, ca industrie, am avut foarte multe discuţii cu autorităţile şi am înţeles logica acestei legi. Pe de altă parte, legea aduce după sine un impact financiar în ceea ce priveşte adaptarea tehnologiilor la vendorii agreaţi. Şi aici, din nou am avut foarte multe discuţii cu autorităţile şi suntem în proces să punem la punct norme de aplicare mai specifice, în aşa fel încât să ne fie şi nouă uşor să dezvoltăm şi tehnologii noi. Noi suntem în proces de a investi foarte mulţi bani în retehnologizare. Am selectat deja vendori agreaţi, Ericsson şi Samsung, pe tehnologii moderne de cloud", a spus Romeo Milea la Summit-ul IT&C *Newsweek* 2024.

În opinia sa, tehnologia 5G vine în întâmpinarea solicitărilor care ţin de comunicarea real-time, securizată şi de calitate.

„Acestea sunt principalele avantaje ale tehnologiei 5G şi, cumva, industriile încep să vină cu use case-uri în direcţia aceasta, iar noi operatorii începem să dezvoltăm reţeaua", a punctat Romeo Milea.

Avantajele 5G

Noua tehnologie aduce o serie de avantaje, inclusiv din perspectiva consumului energetic.

„5G-ul vine foarte mult în zona eficientizării transmisiilor de date, inclusiv din perspectiva consumului energetic, care este foarte important. În al doilea rând, prin densificarea site-urilor, 5G îţi oferă o mai bună acoperire şi o mai mare rezilienţă.

Dacă se întâmplă un incident izolat, poţi folosi partea care a mai rămas din reţea. La fel, în zona de core a reţelei, zona aceasta de cloud îţi permite să fi mult mai flexibil în a-ţi muta o zonă care este disfuncţională într-o altă zonă. Aşadar, evoluţia tehnologică a mers foarte mult spre o flexibilitate şi o rezilienţă a infrastructurii", a spus Romeo Milea.

Cum sunt prevenite atacurile cibernetice

Totodată, Vodafone are o preocupare permanentă pentru protecţia clienţilor care, trebuie să înţeleagă, la rândul lor, pericolele la care se expun atunci când nu acordă o prea mare importanţă securităţii digitale.

„Fiind o infrastructură critică pentru funcţionarea societăţii, având în vedere digitalizarea la scară largă, suntem şi ţinta unor atacuri, evident. Aşa, ca idee, în toată populaţia Vodafone de pe glob, în cele 21 de ţări în care suntem prezenţi, sunt în jur de 5-6 miliarde de tentative de atac, din care doar 70.000 sunt incidente care necesită o intervenţie amănunţită, mai puţin deci de 0,01%.

Şi atunci cred că principalul demers este cum tratăm partea asta de cyber security, având în vedere şi evoluţiile accelerate în zona de cloud, interoperabilitate, artificial intelligence, chiar zona de deep fake, în care cineva se poate da drept o persoană din interiorul companiei şi îţi poate distruge datele. Trebuie ne uităm pe cel puţin trei paliere când vorbim de cyber security.

Unul este zona de controale standard de securitate pe care le impunem şi pe care le urmărim, de la parole de administrator, lucruri de bun simţ, mergând în zona de protecţie şi de defence, cu sisteme de apărare la intrusion şi ajungând în zona în care nicio aplicaţie care intră în funcţiune sau niciun serviciu pe care îl dăm nu trece fără o scrutinare de cyber security, aşa zis security by design, cu zero trust, cu toate componentele care sunt cumva foarte bine cunoscute, nu numai în mediul privat care oferă infrastructură critică, ci şi mediile militare şi mediile guvernamentale", a explicat Romeo Milea.

Cum sunt ajutaţi clienţii Vodafone

Pe lângă campaniile de informare privind securitatea cibernetică, Vodafone oferă şi servicii de cyber security pentru clienţii săi.

„Cred că e foarte important ca societatea, oamenii, noi ca cetăţeni care folosim tot ce înseamnă digital, să fim mai conştienţi de ceea ce facem şi să înţelegem că securitatea ţine şi de noi, nu este doar apanajul unui furnizor sau

VODAFONE oferă și soluții cyber security pentru clienți

ROMEO MILEA, director Network Deployment & Technology Enterprise Solutions, Vodafone România la IT&C SUMMIT *Newsweek* 2024 (sus). Împreună cu Mihai Duță, redactor-șef adjunct *Newsweek România*.

FOTO: NEWSWEEK

al unei autorități. Foarte multe incidente vin de la factorul uman care nu respectă niște reguli.

Pe de altă parte, noi observăm că este în continuare o lipsă de înțelegere a riscului din perspectiva cybersecurity, mai ales în în zona unor business-uri mici în România care, culmea, înțeleg foarte bine care ar putea fi impactul pierderii datelor. Dar cumva se merge pe principiul «mie nu mi se întâmplă sau nu este treaba mea, altcineva are trebui să se ocupe de asta».

În zona asta avem o campanie destul de puternică de informare și de a oferi servicii de securitate, chiar on top pentru clienții noștri, pentru că nu oricine își permite să aibe un inginer de securitate care să știe ce anume să cumpere, ce să aplice, ș.a.m.d.

În al doilea rând, oferind și un service level, asigurăm cumva și faptul că ești up-to-date cu software-ul și faptul că e ultima versiune, și faptul că dacă are o problemă, clientul știe la cine să apeleze ș.a.m.d.", a arătat Romeo Milea.

Opțiunea nucleară

col. (R) ION PETRESCU, contributor al *Newsweek România*

De la începutul agresiunii militare, de tip nazist, a trupelor putiniste contra fostei republici sovietice socialiste ucrainene, Moscova a tot amenințat comunitatea transatlantică cu posibila folosire a armelor nucleare tactice, pe teritoriul Ucrainei libere de dictatura Kremlinului.

În România, pe micul ecran, teribiliști, la concurență cu seniori moderați, au avansat tot felul de scenarii, mai întotdeauna concluzia finală fiind că va învinge... rațiunea și nu se va recurge – nici de către Rusia și nici de Ucraina – la folosirea, pe câmpul de luptă, a armelor nucleare tactice, cele capabile să anihileze dispozitivul de luptă al unui batalion de 500-1.000 de combatanți, cu tehnica de luptă aferentă.

„Este întotdeauna important să spunem cu voce tare că armele nucleare nu trebuie folosite în acest război", a spus cancelarul german Olaf Scholz la o conferință de presă desfășurată la Riga, capitala Letoniei, la care au participat prim-miniștrii celor trei state baltice - Lituania, Letonia și Estonia.

A spune este una.

A reitera acest lucru este un semn ponderator, de dezirabilă înțelepciune geopolitică.

Dar viața bate filmul proiecțiilor geopolitice.

Un respectat general al Armatei României, Constantin Degeratu - fost consilier pentru doi președinți români post-decembriști și ex-profesor la „George C. Marshall" European Center. For Security Studies / Centrul de studii de Securitate Internațională „George C. Marshall" din Bavaria, mă atenționa că, dacă Rusia cade pradă tentației de a utiliza arma nucleară tactică, atunci Ucraina - care oficial nu mai are arme nucleare de sorginte sovietică - poate fi dotată, de terțe țări, cu ceea ce momentan îi lipsește.

Asta nu înseamnă că armele nucleare tactice rusești, cu rază de distrugere limitată - la o adică și de formele geografice de teren - nu ar putea fi țintite și pe localitățile urbane și rurale ucrainene.

Sigur că, acum, după cum preciza cancelarul german, se lucrează pentru organizarea unei conferințe de pace în Elveția, care ar trebui să fie unul dintre mesajele clare către Rusia.

Olaf Scholz a mai spus că agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei a fost o greșeală și că, în loc să împartă Europa și să slăbească NATO, le-a întărit unitatea.

Pe câmpul de luptă de pe Frontul de Est, din drone se pot observa tranșeele subunităților ruse, ici-colo piese de artilerie și blindate ucrainene și ruse, plus trupuri de militari - care și-au pierdut viața în lupte anterioare - dar niciun porumbel al păcii.

Propaganda rusă insistă pe drepturile imperiale ale Moscovei asupra unor teritorii ucrainene, iar cea ucraineană pe necesitatea retragerii totale a trupelor ruse de ocupație de pe teritoriul național ucrainean.

Domină ura reciprocă, iar diplomația - americană, chineză, europeană și a altor state, în mod real interesate în aplanarea conflictului militar din Europa de Est - pur și simplu este practic în... adormire, ca să fiu elegant.

Mai nou, pe plan european au devenit tot mai stridente vocile publice care țin partea Moscovei și sunt mai puțin credibile opiniile celor care sprijină lupta demnă a apărătorilor Ucrainei independente de Kremlin.

Obiectiv privind lucrurile, o posibilă invazie viitoare a trupelor Chinei comuniste în Taiwan, nu doar că va atrage reacția SUA - ce vor trimite acolo, în noua zonă de conflict, însuși Corpul Infanteriei Marine americane, care are deja componente dislocate în arealul limitrof - ci își va pune amprenta și pe limitarea ajutorului indirect dat de Republica Populară Chineză, pe plan militar, Federației Ruse, prin trimiterea de produse casnice - cu componente electronice reutilizabile în industria de apărare rusă.

Ca răspuns la schimbarea situației de securitate în urma războiului Rusiei din Ucraina, Germania a început să staționeze o brigadă de aproximativ 4.800 de soldați în Lituania. În plus, soldații germani din Divizia a 10-a blindată au participat la un exercițiu militar important al NATO, organizat în Lituania.

Ca răpuns la situația militară tot mai încordată din vecinătatea Taiwanului, Statele Unite ale Americii sunt în măsură să trimită două portavioane în

sprijinul defensivei taiwaneze. O demonstrație de forță militară pe care armata chineză nu are cum să o ignore.

În Taiwan- oficial Republica Chineză, țara din Asia de Est situată la joncțiunea Mării Chinei de Est și de Sud în nord-vestul Oceanului Pacific, vecină cu Republica Populară Chineză la nord-vest, Japonia la nord-est și Filipine la sud - nu se pune încă problema recurgerii la arma nucleară tactică, dar această opțiune, una de descurajare a adversarului ipotetic, a fost întodeauna pe masa celor de la Pentagon.

Drame asiatice

Asta deși țările asiatice nu au uitat dramele create pe 6 și 9 august 1945, când Statele Unite au detonat două bombe atomice peste orașele japoneze Hiroshima și Nagasaki. Bombele au ucis între 129.000 și 226.000 de persoane, dintre care majoritatea erau civili, fiind deocamdată, singura utilizare a armelor nucleare într-un conflict armat.

În Ucraina, nimeni nu poate garanta că - în urma posibilei recurgeri de către ruși la utilizarea armei nucleare tactice pe Frontul de Est -, nu va apărea ideea unor represalii nucleare asupra Moscovei, implicit asupra Kremlinului, pentru decapitarea mașinii de război a imperialilor răsăriteni.

De altfel, turneul președintelui chinez XI Jinping în Europa a probat menținerea spiritului duplicitar al autorităților comuniste chineze, loiale dictatorului de la Kremlin și ostile ideii că prăbușirea Federației Ruse ar putea atrage și demantelarea Chinei comuniste - azi inimaginabile repere geopolitice, dar posibile realități viitoare.

PARADA. În această fotografie distribuită de agenția de stat rusă Sputnik, președintele rus Vladimir Putin ține un discurs în timpul paradei militare de Ziua Victoriei din Piața Roșie din centrul Moscovei, pe 9 mai 2024. Rusia sărbătorește a 79-a aniversare a victoriei asupra Germaniei naziste în Al Doilea Război Mondial

Opțiunea nucleară rusă - inițial oratorică, iar ulterior reiterată prin exercițiul ordonat de Putin în districtul militar sudic, cel destinat testării diferitelor modalități de modernizare a armatei ruse - constituie o nouă imprudență strategică a conducerii momentane a statului federal rus.

Cu iluzia propagandistică că Federația Rusă restaurează teritoriul ex-sovietic și gloria țaristă, Kremlinul ignoră, în mod constant, pericolul imploziei statalității ruse. Așa credeau și liderii sovietici în eternitatea URSS - peste care s-au așternut praful și pulberea istoriei. În vecii vecilor. Amin.

FOTO: PROFIMEDIA IMAGES

Parlamentul European: ghid de întrebuințare pe înțelesul tuturor

Cine „apără" România în Parlamentul European? Dar ne atacă cineva acolo? Ce trebuie să știe o persoană pentru a fi un bun europarlamentar și a putea servi – inclusiv – interesul României? Dar, mai ales, ce este, ce poate și ce nu poate face Parlamentul European? Și ce ar trebui să știm înainte de a merge la vot? – *Ovidiu Nahoi*

FOTO: PROFIMEDIA IMAGES

CHEMARE
Un afiș mare pe fațada Parlamentului UE de la Strasbourg ne îndeamnă să mergem la vot. Este important să-ți folosești votul pentru Parlamentul European. Dar este la fel de important e să știi cum vei fi reprezentat acolo și cum funcționează instituția. Nu, nu vei fi „apărat" în calitate de român. Din simplul motiv că nimeni nu atacă România acolo.

A 9 IUNIE, ROMÂNII VOR FI CHEMAȚI să voteze pentru Parlamentul European, la fel ca toți cetățenii Uniunii. Momentul va fi precedat de o campanie electorală în care se vor spune multe despre instituțiile UE și modul de luare a deciziilor - adevărate sau (mai ales) neadevărate. Nu doar în România, campaniile electorale sunt o bună ocazie pentru a se lansa tot felul de euro-mituri și teorii care adesea n-au nimic de-a face cu realitatea. În general, Europa este vinovată pentru ceea ce nu merge. Națiunile au meritele pentru ceea ce merge. Campaniile generează emoții în rândul alegătorilor. Iar terenul este favorabil pentru cei care lansează astfel de teorii. Dar ce reprezintă cu adevărat Parlamentul European? Ce poate face și ce nu? Și, mai ales, ce trebuie să știe și să facă un europarlamentar pentru a reprezenta cu adevărat atât proiectul european cât și interesul națiunii de unde provine?

România este aproape să intre în al optsprezecelea an al prezenței sale în Uniunea Europeană, dar procesul de decizie rămâne o enigmă pentru mulți. Instituțiile europene par undeva departe, euro-limbajul poate părea de-a dreptul enigmatic, chiar tradus în românește. De aceasta pot profita populiștii.

Dar să nu ne punem prea multă cenușă în cap. Este valabil și pentru membrii mai vechi ai Uniunii Europene.

Așadar, ce trebuie să știm despre Uniunea Europeană?

Mai întâi de toate, să privim către începuturi. Sau, mai exact spus, către „acel" început. La 9 mai 1950, Robert Schuman, ministru francez al Afacerilor Externe, a rostit celebra declarație care avea să rămână în istorie drept primul act al construcției. Declarația prevedea crearea unei Comunități a Cărbunelui și Oțelului, ai cărei membri urmau să-și gestioneze împreună aceste două resurse.

Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO), înființată de Franța, Germania, Italia, Țările de Jos, Belgia și Luxembourg, a fost prima dintr-o serie de instituții europene supranaționale care au stat la baza Uniunii Europene de astăzi.

Contextul istoric este important.

Țările Europei făceau eforturi extraordinare pentru reconstrucție. Ele erau determinate să evite un alt război. Dar și să răspundă de o manieră unitară amenințării comunismului.

Niște state slăbite de un nou conflict ar fi fost o pradă ușoară pentru Uniunea Sovietică. Iar aceasta trebuie să dea de gândit și europenilor de azi.

Așa au ajuns cei de atunci la concluzia că, prin punerea în comun a producției de cărbune și oțel, un eventual război între Franța și Germania „ar fi nu numai de neconceput, ci și imposibil din punct de vedere material".

De bună seamă, reunirea intereselor economice a contribuit la creșterea standardelor de viață și la crearea unei Europe mai unite. Posibilitatea de a adera la CECO le-a fost oferită și altor țări.

O primă concluzie: „proiectul european" a fost mai întâi de toate o decizie a guvernelor.

Prima Comisie, ca „ gardian al tratatului", apare în 1951. De ce era nevoie de așa ceva? Guvernele au vrut de la bun început să se asigure că fiecare membru își va respecta angajamentele. Tentația de a le încălca, de a te strecura printre legi și regulamente, de a-ți fenta partenerii a fost luată în considerare din primul moment. Este ceva în legile firii, în cele din urmă.

De aceea fondatorii s-au gândit la un organism peste capul guvernelor, cu puterea de a-i sancționa pe contravenienți, tocmai ca să fie siguri că regulile, odată stabilite, sunt respectate. Asta este Comisia Europeană și tocmai de aceea le stă în gât adversarilor proiectului european.

Dar unde sunt cetățenii?

Desigur, guvernele – care au decis să pună resurse în comun - reprezintă voința cetățenilor exprimată în alegeri libere. Uniunea Europeană este o comunitate de democrații și așa a fost de la fondarea Comunității.

Dar dimensiunea parlamentară a fost prezentă încă din primii ani. Numărând 142 de membri, prima adunare parlamentară a Comunității s-a reunit pentru prima dată la Stras-

Prima adunare parlamentară A COMUNITĂȚII
A AVUT LA STRASBOURG, ÎN 19 MARTIE 1958

FOTO: PROFIMEDIA IMAGES

ȘEDINȚE. Poți să-ți faci selfie în hemiciclu, poți să faci spectacol în plen și pe holuri, dar aceasta nu-ți va aduce putere în Parlamentul European. Adevărata influență se vede în discuțiile tehnice și politice din comisii și în interacțiunea cu ceilalți europarlamentari. Și, mai ales, în capacitatea de a genera consens și nu diviziune. (sus) Simone Veil, aleasă în Franța, supraviețuitoare a Holocaustului, a fost primul președinte al Parlamentului European ales direct de către cetățeni.

bourg, în 19 martie 1958, ca „Adunare parlamentară europeană". Numele de „Parlamentul European" a apărut în 1962. Primele alegeri directe pentru Parlamentul European au avut loc în 7-10 iunie 1979. Instituţia căpăta astfel o legitimitate sporită. Uniunea Europeană (Comunitatea, atunci) devenea cu adevărat şi a cetăţenilor.

Primul preşedinte al instituţiei alese direct de cetăţeni a fost o femeie, franţuzoaica Simone Veil, supravieţuitoare a Holocaustului.

De atunci, atribuţiile Parlamentului European s-au extins, până la a deveni cameră decizională, pe picior de egalitate cu Consiliul, urmare a Tratatului de la Lisabona (2009).

„Arhitectura" UE: ce avem în prezent?

UE se aseamănă cu organizarea politică a oricărui stat democratic. Există o putere legislativă partajată între Parlament, ales direct de cetăţenii Uniunii Europene, şi Consiliu, în care sunt reprezentate guvernele (desemnate, la rândul lor, prin alegeri libere de către cetăţenii statelor membre). UE este în acelaşi timp un subiect al cetăţenilor şi al statelor.

Avem o putere executivă reprezentată de Comisia Europeană, gardian al Tratatelor. Membrii Comisiei sunt desemnaţi de guverne (câte unul de fiecare ţară), dar pe timpul mandatului nu au voie să primească indicaţii de acasă.

Populiştilor le place să spună că vor reprezenta ei cum se cuvine ţara în Comisia Europeană! Fals. În realitate, membrii Comisiei sunt ţinuţi să nu aibă naţionalitate. Ei sunt numiţi pentru a apăra Tratatele UE, nimic altceva. Un comisar poate ajunge să-şi sancţioneze propriul stat, dacă încalcă regulile. Şi nu este niciun fel de trădare.

Bine, dar unde sunt birocraţii cu costume gri?

Propaganda anti-UE spune că „eurocraţii" sunt un fel de creaturi nealese de

Română este una dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene, iar serviciile de traducere funcționează din plin, la Bruxelles și Strasbourg. Cu toate acestea, un europarlamentar nu se va descurca doar cu româna în negocierile politice și tehnice. Este nevoie de cunoașterea temeinică a cel puțin două limbi străine. Ca europarlamentar, ai nevoie de un nivel măcar minimal de cunoaștere a culturii și mentalităților europene, a ceea ce-i unește și îi deosebește pe europeni (dreapta).

nimeni. Acestea decid de la Bruxelles, peste capetele europenilor şi peste capetele statelor. Populiştii vă promit că, odată trimişi în Parlamentul European, vor termina cu aceste creaturi, venite nu se ştie cum şi de unde. Ei fie habar nu au despre funcţionarea Uniunii, fie mint cu nerușinare.

În realitate, cei care participă la luarea deciziilor sunt aleşi, într-un fel sau altul. Europarlamentarii sunt aleşi direct de către cetăţeni. Membrii Consiliului sunt miniştri, ei sunt desemnați ca urmare a alegerilor libere din fiecare stat membru. Membrii Comisiei sunt desemnați de guverne, generate la rândul lor prin alegeri libere.

Comisia Europeană (dacă acolo se află „birocrații") nu decide singură și în niciun caz nu dă ordonanțe de urgență.

În pofida a ceea ce vântură populiștii, Comisia nu decide. Comisia propune. Proiectele Comisiei sunt examinate (aprobate sau respinse) de către Parlament (cetățenii) și Consiliu (statele). În cazul în care Parlamentul și Consiliul adoptă forme diferite pentru un act legislativ, are loc un proces de mediere.

Așadar, nici vorbă că „Bruxelles"-ul ar decide peste capul guvernelor sau peste capul cetățenilor. Formularea „ne-a impus Uniunea Europeană" este, în esența ei, o minciună. Deciziile nu se impun, sunt luate de reprezentanți ai cetățenilor și ai statelor. Acesta este „Bruxelles"-ul.

Sigur, dacă vă veți nimeri la ora prânzului în jurul clădirii Berlyamont din Bruxelles, unde se află sediul Comisiei Europene, veți întâlni în numeroasele restaurante o mulțime de oameni în costume.

Sunt funcționarii europeni. Ei nu iau decizii. Ei furnizează doar suportul tehnic și de specialitate. Deciziile le iau cei aleși.

Și totuși Parlamentul nu poate orice...

Există două minusuri de partea Parlamentului European.

FOTO: PROFIMEDIA IMAGES

Primul: nu are dreptul la inițiativă legislativă, așa cum este cazul adunărilor legislative naționale.

Al doilea: nu există o listă electorală transnațională, deși propuneri au fost. Însă guvernele statelor membre s-au opus.

Alegerile europene se desfășoară în continuare cu liste naționale, ceea ce duce și la o „naționalizare" a dezbaterii preelectorale. De unde și un teren mai favorabil pentru propaganda care transformă UE într-un bau-bau, profitând din plin de o cunoaștere limitată a mecanismelor de decizie din UE în rândul cetățenilor.

Cine și pe cine reprezintă în Parlamentul European?

De bună seamă că veți auzi în această campanie electorală formulări precum „mergem să reprezentăm România în Parlamentul European" sau chiar „mergem să apărăm România".

Este cu totul neclar de cine trebuie apărată România în instituțiile europene, din moment ce este parte din acestea. Cine ne atacă, la Bruxelles și Strasbourg? Cei care se erijează în apărători nu ne spun și cine sunt atacatorii. Atacul la adresa Europei și, implicit a României, vine dintr-un cu totul alt sistem, dintr-o cu totul altă direcție geografică.

Și totuși cum rămâne cu „reprezentarea României"?

Cei care spun că vor reprezenta (sau vor apăra) România în Parlamentul European nu știu sau se fac a nu ști că, în adunarea legislativă, cetățenii

Comisia Europeană NU DECIDE SINGURĂ

europeni sunt reprezentați în integralitatea lor, cu convingerile lor politice: conservatori, liberali, social-democrați, ecologiști și așa mai departe.

În cadrul Adunării, europarlamentarii se organizează pe grupuri politice, nu pe delegații naționale. Pozițiile sunt exprimate în funcție de orientările politice, nu de apartenența națională.

Astfel că europarlamentari din aceeași țară pot vota diferit, în funcție de orientările lor politice – iar asta nu este deloc o „trădare a interesului național". De fapt, este situația cel mai des întâlnită în Parlamentul European. »

Se întâmplă ca europarlamentari de orientări politice diferite dar proveniți din aceeași țară să voteze pe aceeași linie. Rar, dar se poate întâmpla.

Aceasta înseamnă că subiectul afectează în mod grav interesele naționale. Este un veritabil semnal de alarmă și practica parlamentară este orientată mai curând spre evitarea unor astfel de situații.

Sau se poate întâmpla ca subiectul să fie unul care corespunde interesului național – de exemplu, în cazul României, aderarea deplină la Spațiul Schengen, negocierile de aderare cu Republica Moldova, condamnarea războiului Rusiei.

Atunci ar fi de așteptat ca votul delegației românești să fie în aceeași direcție. Dar astfel de cazuri reprezintă excepții. Activitatea Parlamentului European este cu mult mai vastă și, în consecință, necesită anumite competențe.

Cum lucrează, de fapt, Parlamentul European?

În principiu, europarlamentarii participă la dezbateri și votează propunerile venite de la Comisie. În realitate, activitatea lor este cu mult mai complexă.

De exemplu, ei pot fi desemnați să întocmească rapoarte pentru prezentarea poziției Parlamentului asupra unor propuneri legislative.

Când Comisia lansează o propunere de act normativ, aceasta este preluată de comisia de specialitate, care întocmește o recomandare privitoare la votul eurodeputaților.

Comisia numește un eurodeputat pentru întocmirea raportului. Acesta, cunoscut ca raportor, consultă grupurile politice, experți în domeniu, părți interesate, adesea în cadrul unor audieri publice. Pe baza informațiilor primite, deputatul își întocmește raportul.

În paralel, există raportori alternativi, care elaborează poziția fiecărui grup politic în parte. Ei au apoi misiunea de a ajunge, pe cât posibil, la un compromis cu celelalte grupuri politice asupra propunerii legislative.

Deși există și aici o majoritate – care susține Comisia – cultura Parlamentului European este un pic diferită de cea a unei adunări naționale obișnuite. Aici se caută un consens cât mai larg, dincolo de confruntarea clasică putere-opoziție.

Apoi, grupurile politice mai pot numi coordonatori pentru fiecare comisie, care să acționeze ca purtători de cuvânt ai grupului în cadrul comisiei.

Există, apoi, comitete speciale înființate pentru situații intervenite pe parcurs (cum ar fi comisii de investigare). Mai există raportori ai Parlamentului European pentru procesele de extindere, pentru respectarea drepturilor omului în diferite părți ale lumii, pentru relațiile cu state sau grupuri de state terțe.

Iată, așadar, o activitate complexă, care necesită anumite competențe.

Ce trebuie să știe un europarlamentar?

Pentru a putea activa cu un oarecare succes într-o comisie, un candidat la această demnitate ar trebui să fie specializat într-un domeniu anume, să fi avut, așadar, o carieră profesională – fie că vorbim despre agricultură, educație, comerț, management, relații internaționale, transporturi sau orice altceva.

Cunoașterea cel puțin a unei limbi străine – măcar două, de preferință – este apoi o condiție de îndeplinit.

Da, româna este una dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene și poate fi folosită fără probleme în plen. Serviciul de traducători funcționează din plin, la Bruxelles și Strasbourg. Însă în discuțiile politice și tehnice din comisii și, mai ales, în interacțiunea cu ceilalți

FOTO: PROFIMEDIA IMAGES

ALEGERILE EUROPENE vor avea loc în perioada 6-9 iunie. În campania electorală care va preceda acest scrutin se vor spune și multe neadevăruri cu privire la UE și instituțiile acesteia.

europarlamentari, nu prea ai ce face cu limba română dacă vrei să negociezi și să obții consens (inclusiv pentru anumite prevederi care ar putea fi favorabile României).

În sfârșit, nu mai puțin lipsită de importanță este și cunoașterea realităților și subtilităților europene, care nu poate veni fără un anumit nivel de educație și cultură generală. Europarlamentarii vin din țări și culturi diferite, au sensibilități și percepții dintre cele mai diverse.

Raportarea lor la diferite episoade ale istoriei europene ori la evenimente prezente poate fi diferită de a noastră și trebuie înțeleasă. Chiar și unele particularități de comportament pot diferi într-o asemenea măsură încât necunoașterea lor să genereze situații neplăcute.

Desigur, sunt și personaje excentrice, ca în orice adunare legislativă. Dar ele rămân actori marginali, într-un spațiu în care contează capacitatea de comunicare, competența într-un anumit domeniu, nivelul de educație și cultură și, bineînțeles, angajamentul european.

Cu astfel de calități poți servi Europa și îți poți servi și țara. Altfel, oricâte selfie-uri ți-ai face în hemiciclu, oricât spectacol ieftin vei încerca să faci pe holurile de la Bruxelles și Strasbourg, vei rămâne un insignifiant.

lume, precum acestea din Tel Aviv, în octombrie 2023. Se crede că 134 de cetățeni de toate vârstele sunt încă în captivitate în Fâșia Gaza

RĂZBOIUL ISRAEL - HAMAS

ȘASE LUNI

„Trăim un cosmar – zi după zi“

Familiile a trei ostatici israelieni își împărtășesc durerea în timp ce așteaptă ca cei dragi lor să fie eliberați, la șase luni de la răpirea lor.

de **BRENDAN COLE**

CÂND TATĂL LUI SHAY BENJAMIN, RON, a dispărut pe 7 octombrie 2023, ea a plâns timp de 15 ore la rând. Se afla în Dubai, întorcându-se dintr-o vacanță în Filipine, când o avalanșă de mesaje pe telefonul mobil a alertat-o cu privire la evenimentele care se desfășurau în Israel.

Un sportiv pasionat, Ron, în vârstă de 53 de ani, din Rehovot, plecase în acea dimineață la o plimbare cu bicicleta în grup la granița cu Gaza, în apropiere de Kibbutz Be'eri. Cascada de rachete pe care a auzit-o deasupra lui l-a determinat să lase un mesaj vocal fiicei sale în jurul orei 6:30 dimineața, pentru a-i spune că se simte bine și că se va întoarce acasă.

„Am fost puțin speriată, dar m-am gândit că este doar o altă rundă de rachete - din păcate, suntem obișnuiți cu asta în Israel“, a declarat Shay pentru *Newsweek*.

Dar a știut că ceva nu era în regulă când apelul ei către tatăl său, 15 minute mai târziu, a rămas fără răspuns. El îi răspundea întotdeauna la telefon, chiar și atunci când se afla într-o întâlnire importantă. Shay, în vârstă de 25 de ani, a sunat-o pe mama și pe sora ei. Poate că Ron pur și simplu nu avea o bună conexiune la telefon sau se ascundea de militanții Hamas, s-a gândit ea. Poveștile umane ale celor 253 de israelieni și străini capturați în atacurile Hamas din 7 octombrie 2023, care au ucis aproximativ 1.200 de persoane, sunt dincolo de dezbaterea aprigă despre cel mai grav atac asupra evreilor de la Holocaust încoace și despre bombardamentul israelian care a urmat asupra Fîșiei Gaza. Pe 24 noiembrie, 81 de cetățeni israelieni și 24 de ostatici străini au fost eliberați în timpul unui armistițiu care a durat o săptămână. Ca parte a acordului, Israelul a eliberat trei prizonieri palestinieni pentru fiecare ostatic căruia i s-a permis să părăsească Gaza. Dar Israelul spune că în Gaza sunt încă 134 de persoane reținute - nu toate în viață.

„Îmi este greu când mă duc la culcare“

Shay a povestit cum s-a simțit când a devenit evidentă întreaga amploare a atacurilor teroriste, în timp ce aștepta în camera sa de hotel pentru zborul de legătură spre casă. „Am plâns tot timpul“.

La întoarcere, în loc să împărtășească poveștile din vacanță cu tatăl ei, care este și cel mai bun prieten al ei, a trebuit să depună un raport de persoană dispărută la secția de poliție. Mașina goală a lui Ron a fost

Foto AHMAD GHARABLI

găsită plină de gloanţe, deşi pe partea şoferului avea doar geamurile sparte. Forţele de apărare israeliene (IDF) au spus familiei că el se afla printre ostatici.

„De atunci, am continuat să luptăm. Cele şase luni fără să-i aud vocea au fost foarte grele pentru mine", a spus ea.

Ron umple gândurile lui Shay şi ale familiei sale în fiecare zi. „Ori de câte ori iau în mână chiar şi un măr, mă gândesc: oare tatăl meu primeşte mâncare, oare mănâncă astăzi?".

„Este greu când mă duc să dorm în patul meu cu o pătură caldă. Mă gândesc: tata nici măcar nu are haine călduroase, pentru că atunci când au fost răpiţi era vară şi toţi purtau haine scurte. Acum e iarnă şi e atât de frig".

Părinţii ei sunt împreună de 27 de ani şi, fiind cea mai mare dintre cele două surori, Shay a fost propulsată în rolul de cap de familie. „Trebuie să am grijă de ei şi să mă asigur că sunt bine. Este greu pentru ei".

„Este cel mai bun prieten al meu"

Militanţii Hamas nu au vizat doar oamenii din kibbutzuri, cum ar fi Be'eri, Netiv HaAsara şi Kfar Aza, ci şi petrecăreţii de la Supernova Sukkot Gathering, un festival de muzică în aer liber din deşertul Negev.

Unul dintre ei a fost Omer Shem Tov, care a împlinit 21 de ani în captivitate, pe 31 octombrie 2023. Pe 6 octombrie, el fusese la Ierusalim pentru a sărbători ziua de naştere a mamei sale şi pentru a se bucura de o cină de Shabbat. De aici a plecat pentru a merge la festival.

Familia lui i-a spus să se distreze. Când s-au trezit cu rapoarte despre bombe, rachete şi alarme, l-au sunat. „Au fost multe emoţii amestecate în acea zi", a declarat fratele său, Amit Shem Tov, în vârstă de 24 de ani, pentru *Newsweek*.

Omer a spus că este în regulă şi că se îndrepta spre maşină. Într-un alt apel, o oră mai târziu, el părea încă destul de calm, în ciuda faptului că se confrunta cu sânge, cadavre şi focuri de armă. Ajunsese la vehicul, dar el şi prietenii săi au decis să renunţe la el şi să meargă pe jos din cauza unui blocaj al celor care participau la festival care erau panicaţi, încercând să scape din locul desfăşurării festivalului. Familia sa a pierdut legătura cu Omer, dar încă mai spera că poate se ascundea în tufişuri sau că făcea ceva pentru a se ascunde. Dar un dispozitiv de urmărire a telefonului mobil a arătat în mod ameninţător că se îndreaptă spre Gaza.

În acea seară, tatăl lor a răscolit fiecare spital şi zonă de adunare în încercarea de a-l găsi pe Omer. La ora 20.00, familia a primit un telefon de la un prieten al lui Omer, care văzuse un filmuleţ. Acesta arăta cum Omer era dus în Gaza în spatele unui camion plin de arme şi muniţie, imagini care au făcut-o pe mama lui să ţipe.

CONTACT PIERDUT
De sus: Shay (dreapta) cu tatăl ei, Ron, şi sora ei mai mică, de Paştele trecut; şi Omer (dreapta) cu fratele său Amit şi tatăl lor, în septembrie

CEI DISPĂRUŢI **Un protest în ianuarie 2024, în Urim, Israel, pentru eliberarea ostaticilor, inclusiv a lui Naama, fotografiată pe pancarta principală**

„Am fost în negare aproape toată ziua", a spus Amit. „Spre seară, am auzit ştirile şi nu mai existau emoţii amestecate - era pur şi simplu o realitate". Mai târziu, IDF a confirmat că a fost răpit.

„Mama se roagă pentru el şi în fiecare seară face acelaşi [lucru], se duce în camera lui şi îi spune tot ce a făcut în acea zi şi tot ce are de gând să facă", a spus Amit.

Omer este astmatic şi suferă de boala celiacă, ceea ce face ca glutenul din pâine - poate singurul aliment care i s-ar putea oferi - să fie un pericol pentru sănătatea sa.

„Este frumos dacă este privit din exterior, dar este şi mai frumos din interior. Are o personalitate strălucitoare. Tot ceea ce îşi doreşte este să fie înconjurat de prieteni tot timpul", a spus Amit, adăugând: „Este un copil foarte frumos. Este cel mai bun prieten al meu".

„Facem tot ce putem"

Una dintre primele înregistrări video ale atacurilor Hamas a arătat-o pe Naama Levy, în vârstă de 19 ani, târâtă într-un jeep sub ameninţarea armei, desculţă, cu gleznele tăiate, mâinile legate şi cu o pată mare de sânge pe fundul pantalonilor. Imaginile au sporit îngrijorarea la îngrijorarea că printre numeroasele atrocităţi comise de Hamas se numără şi utilizarea violenţei sexuale ca armă pe scară largă.

Înainte de acea zi, videoclipurile cu Naama o arătau râzând, dansând şi petrecând împreună cu familia şi prietenii. Imaginile pe care restul lumii le cunoaşte despre ea nu sunt reprezentative pentru viaţa pe care o avea înainte de 7 octombrie 2023.

Când fratele ei, Amit Levy, în vârstă

FOTO DE SUS STÂNGA, FAMILIA LUI RON BENJAMIN; FAMILIA LUI OMER SHEM TOV; DREAPTA, AMIR LEVY/GETTY

de 21 de ani, şi sora sa au văzut clipul, „amândoi am fost şocaţi. Feţele noastre s-au înroşit, nu înţelegeam ce vedeam".

„L-am împins pe fratele nostru mai mic, în vârstă de 11 ani, pentru a nu-l vedea. De asemenea, nu am vrut ca părinţii noştri să vadă videoclipul pentru că ştiam că ar fi fost prea greu", a declarat el pentru *Newsweek*.

Naama dormea la Kibbutzul Nahal Oz şi a fost trezită de un tir de rachete. Ea i-a trimis mamei sale un mesaj pe WhatsApp la ora 7 dimineaţa în care îi spunea că se află în camera de siguranţă. A fost ultimul contact pe care familia l-a avut cu ea.

„De atunci, este doar un coşmar continuu. Zi după zi, oră după oră, pentru toată familia mea şi, evident, pentru Naama", a declarat Amit.

Fratele ei a spus că este o femeie blândă, dar hotărâtă. Făcând parte din programul „Mâinile păcii", o iniţiativă de pace pentru tinerii israelieni şi palestinieni, Naama vrea să facă din lume un loc mai bun. „Unul dintre visele ei este să devină diplomat", a spus el.

„Are această forţă în ea care sper că o poate menţine şi pe ea ca supravieţuitoare în captivitate".

Triatlonistă, înotătoare puternică şi biciclistă pasionată, Naama este „foarte competitivă - are această forţă în ea care sper că o poate face să rămână o supravieţuitoare şi în captivitate".

Dintre cei 134 de ostatici despre care se crede că se află încă în Gaza, se bănuieşte că 33 sunt morţi. Echipa de negociere a Israelului s-a întors la Cairo pe 2 aprilie 2024, pe fondul eforturilor continue de a găsi termenii unui acord prin care Hamas să îi elibereze pe ostatici.

În ziua următoare, cifrele au arătat că, în Fâşia Gaza, din 7 octombrie 2023, aproape 33.000 de palestinieni au fost ucişi şi 75.494 răniţi, potrivit autorităţilor sanitare administrate de Hamas. Biroul premierului Netanyahu a declarat că Israelul dă dovadă de flexibilitate în cadrul negocierilor. Hamas le-a spus mediatorilor că solicită o încetare permanentă a focului şi retragerea trupelor israeliene din Gaza - lucru pe care Israelul l-a respins în mod repetat - precum şi întoarcerea palestinienilor strămutaţi şi un schimb de prizonieri ai săi cu ostatici israelieni. Israelul se aşteaptă ca mediatorii să acţioneze cu mai multă forţă împotriva Hamas pentru a face ca discuţiile să avanseze spre un acord, dar speranţele au fost spulberate.

Între timp, familiile ostaticilor trăiesc după un calendar care numără zilele de absenţă de lângă cei dragi, care, la 3 aprilie 2024, ajunseseră la 180 de zile.

În timp ce speră să primească veşti despre un acord, Shay Benjamin şi celelalte rude ale ostaticilor care se află încă în Gaza trăiesc de pe o zi pe alta.

„Ne descurcăm. Facem tot ce putem", a declarat ea.

➤ **Brendan Cole** *este reporter senior la* Newsweek. *Urmăriţi-l pe X @brendanmarkcole*

RĂZBOIUL ISRAEL - HAMAS
ȘASE LUNI

Nicio soluție la orizont

Benjamin Netanyahu riscă în Fâșia Gaza o victorie a la Pirus care dăunează șanselor de pace pe termen lung.

FOTO: AFP/GETTY

FĂRĂ ÎNDOIALĂ, ISRAELUL a slăbit Hamas, după șase luni de lupte în Gaza, dar câștigurile tactice pe termen scurt împotriva grupului care s-a aflat în spatele atacului din 7 octombrie 2023 ar putea avea un cost semnificativ pentru securitatea pe termen lung a Israelului. În plus, este posibil să complice eventualele eforturi postbelice de rezolvare a unuia dintre cele mai greu de rezolvat conflicte din lume.

Forțele de apărare israeliene au ucis mii de luptători Hamas și au confiscat infrastructura militară critică, reducând capacitatea grupului de a lansa atacuri viitoare. Însă acțiunile Israelului în Gaza au dus la acuzații de genocid în fața unui tribunal internațional, au îndepărtat țara de cel mai apropiat aliat al său, Statele Unite, și au afectat șansele de a asigura o pace durabilă.

„Israelul este trimis în fața Curții Internaționale de Justiție și condamnat de ONU. În plus, cel mai important, relația sa cu Statele Unite se destramă", a declarat pentru *Newsweek* Mohammed Hafez, expert în violența politică islamistă și în politica Orientului Mijlociu la Naval Postgraduate School.

„În timp ce Israelul a obținut un succes militar substanțial în campania sa din Gaza, și-a distrus imaginea în întreaga lume", a spus Hafez.

de **DANIEL BUSH**

Israelul se confruntă acum cu critici tot mai mari în legătură cu criza umanitară din Gaza, unde peste 30.000 de persoane au fost ucise de la începutul conflictului, potrivit autorităților Hamas. Acestea nu spun câți dintre luptătorii grupării se numără printre morți.

Israelul nu și-a atins încă obiectivele de a distruge Hamas și de a elibera toți ostaticii rămași pe care gruparea i-a răpit în atacul său din octombrie anul trecut, când a ucis aproximativ 1.200 de persoane în Israel.

De asemenea, premierul israelian Benjamin Netanyahu nu a prezentat un plan postbelic clar pentru Fâșia Gaza, ceea ce ridică semne de întrebare cu privire la ramificațiile pe termen mai lung și readuce în prim-plan o dezbatere existențială. Poate Israelul supraviețui în forma sa actuală fără a accepta să trăiască alături de un stat palestinian independent? Un astfel de acord l-ar expune unui risc mai mare?

„Există problema a ceea ce urmează în Gaza, iar Israelul nu a abordat-o", a declarat pentru *Newsweek* Daniel Byman, membru senior la Centrul pentru Studii Strategice și Internaționale.

Oficialii israelieni și alții au susținut că înfrângerea Hamas ar face Israelul mai sigur.

„În cele din urmă, avem o obligație primară față de cetățenii statului Israel. Trebuie să îi protejăm. Nu suntem în siguranță cu Hamas la granița noastră", a declarat Fleur Hassan-Nahoum, viceprimarul demisionar al Ierusalimului, pentru *Newsweek*.

„Dacă nu distrugem Hamas, este o undă verde pentru alte organizații teroriste din întreaga lume să atace Occidentul cu impunitate", a mai spus Hassan-Nahoum, care este trimis special al Ministerului israelian al Afacerilor Externe.

Cu toate acestea, cu cât războiul durează mai mult, cu atât mai întunecate sunt perspectivele politice și de securitate pe termen lung ale Israelului. Cele mai multe dintre recentele izbucniri de violență între Israel și palestinieni au fost relativ scurte.

„Nu este bine pentru Israel să aibă un război pe termen lung", a declarat pentru *Newsweek*, Rona Yona, istoric la Universitatea din Tel Aviv. „Marea în-

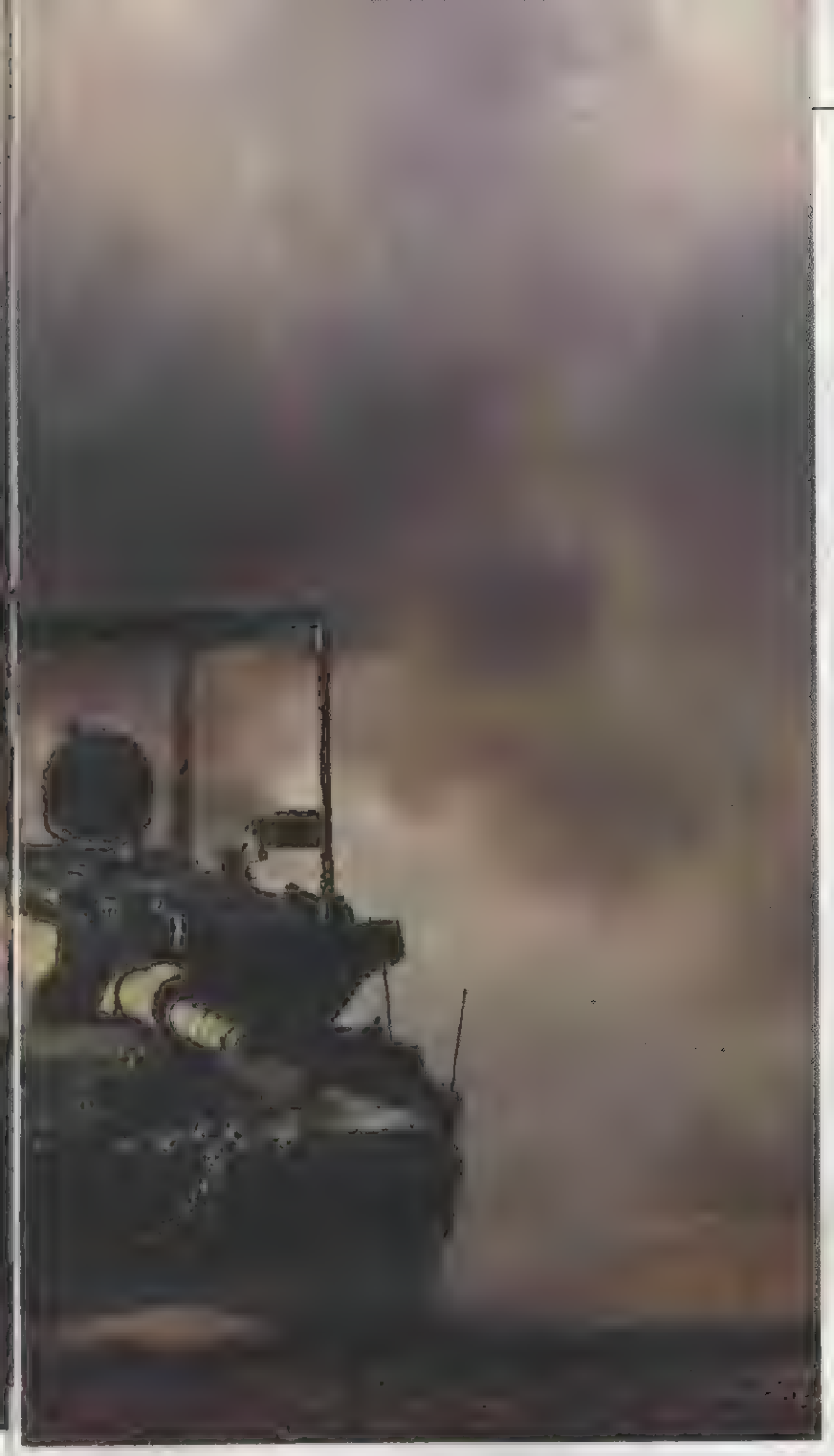

trebare este dacă servește sau nu intereselor pe termen lung ale Israelului", a adăugat Yona.

Netanyahu a declarat că Israelul nu-și va opri campania militară până când nu va obține o victorie totală asupra Hamas și nu va elibera cei 134 de ostatici despre care se crede că mai sunt deținuți în Gaza.

Însă negocierile dintre Israel și Hamas privind ostaticii au intrat în impas. Mulți experți militari și din Orientul Mijlociu consideră că o înfrângere militară totală a Hamas nu este realistă, deoarece ar necesita probabil ca Israelul să trimită mai multe trupe terestre în Gaza și ar duce la un număr și mai mare de morți militari și civili.

„Israelul nu are aproape nicio modalitate de a atinge obiectivul declarat al lui Netanyahu de victorie totală", a declarat pentru *Newsweek* Guy Ziv, expert în politică externă și securitate globală

LINII DE BĂTĂLIE **Netanyahu a susținut că Israelul nu are „altă opțiune" decât să se deplaseze în Rafah, unde se adăpostesc 1,4 milioane de palestinieni.**

la American University. Netanyahu a declarat recent că Israelul va obține victoria dacă îi va ucide pe cei doi principali lideri Hamas din Gaza. „Aceasta este victoria. Victoria este la îndemână. Mai sunt câteva săptămâni până atunci", a declarat el în fața unui grup de parlamentari americani în cadrul unei întâlniri din 27 martie în Israel, potrivit CNN.

În prezent, înfrângerea pe termen scurt a Hamas în Gaza pare să fie aproape asigurată.

La sfârșitul lunii martie, IDF a declarat reporterilor că a „dezmembrat" 20 din cele 24 de batalioane Hamas, ultimele patru rămânând în orașul Rafah din sudul Gaza.

Netanyahu a declarat delegației Congresului că Israelul nu a avut „altă opțiune" decât să avanseze în Rafah pentru a învinge Hamas.

Dezbaterea internațională din jurul unei ofensive la Rafah a subliniat izolarea tot mai mare a Israelului față de SUA și alți aliați.

Președintele Joe Biden și înalți oficiali americani au avertizat Israelul în legătură cu o incursiune terestră majoră, fără un plan de protecție a populației civile din Rafah. Aproximativ 1,4 milioane de palestinieni se adăpostesc acolo, inclusiv sute de mii de persoane strămutate din cauza luptelor din alte părți ale Gaza.

Confruntarea dintre Casa Albă și Israel a dus la faptul că SUA au permis adoptarea unei rezoluții a Consiliului de Securitate al ONU prin care se solicită încetarea focului în Gaza. „Conflictul a marcat un «punct scăzut» în relațiile recente dintre cei doi aliați", a declarat Byman, membru al CSIS.

„Administrația Biden a sprijinit Israelul, dar tensiunile sunt în creștere", a spus el.

Sprijinul public pentru Israel în SUA a scăzut, de asemenea, de la începutul războiului. Doar 36% dintre americani au declarat că aprobă campania militară a Israelului în Gaza, potrivit unui sondaj Gallup din martie, în scădere față de 50% care au declarat că susțin Israelul într-un sondaj Gallup realizat în noiembrie anul trecut, în prima lună a războiului.

Scăderea sprijinului american, combinată cu o indignare internațională tot mai mare, a lăsat Israelul mai singur ca niciodată pe scena mondială.

„Este un moment fără precedent", a declarat Brad Parker, director asociat de politică la Centrul pentru Drepturi Constituționale, un grup juridic care l-a dat în judecată pe Biden și alți oficiali de top ai administrației, susținând că SUA au ajutat Israelul să comită un genocid împotriva palestinienilor din Gaza.

„SUA a fost întotdeauna capabile să conducă și să determine alte state să le urmeze sprijinul necondiționat acordat Israelului. Acest lucru a fost într-adevăr fracturat", a declarat Parker pentru *Newsweek*.

Dincolo de Statele Unite, războiul a complicat, de asemenea, relația Israelului cu potențialii aliați și adversari deopotrivă din Orientul Mijlociu.

Conflictul din Gaza a întârziat eforturile Israelului de a normaliza relațiile cu Arabia Saudită, parte a unui efort de extindere a acordurilor Abraham negociate de administrația Trump, care au rezistat în ciuda războiului.

Războiul a crescut, de asemenea, tensiunile dintre Israel și Iran, care susține Hamas, precum și alte grupuri din regiune, Hezbollah în Liban și Houthis în Yemen. „Niciunul dintre aceste lucruri

„Există o problemă cu ceea ce urmează în Gaza. Iar Israelul nu a abordat-o încă".

nu face Israelul mai puternic", a declarat Ziv. Ce va face Israelul depinde de ceea ce se va întâmpla după încheierea războiului.

Netanyahu a respins categoric planul postbelic al administrației Biden pentru o soluție cu două state, care prevede ca Autoritatea Palestiniană să conducă Gaza și Cisiordania. Chiar dacă Israelul ar susține propunerea americană, s-ar confrunta probabil cu opoziția majorității palestinienilor din Gaza și Cisiordania, după cum arată sondajele recente.

Potrivit unui sondaj de opinie realizat în martie de Centrul palestinian pentru cercetare politică și sondaje, 59% dintre palestinienii adulți din Cisiordania și Gaza au declarat că preferă ca Hamas să controleze Gaza după război.

În schimb, doar 24% au declarat că preferă ca Autoritatea Palestiniană să controleze Gaza după încheierea războiului, potrivit sondajului.

De asemenea, 52 la sută au declarat că se opun unei soluții cu două state, deși sprijinul pentru această idee în Gaza și opoziția față de rezistența violentă au crescut de la începutul războiului, a declarat pentru *Newsweek* Khalil Shikaki, directorul centrului de cercetare. Shikaki a spus că nu există deocamdată o alternativă realistă la Hamas în Fâșia Gaza. „Hamas are sprijinul necesar pentru a continua să controleze Gaza, are birocrația care poate exercita acest control și va avea o capacitate militară reziduală pentru a impune ordinea, chiar dacă soldații israelieni continuă să ocupe Gaza", a declarat el într-un interviu telefonic din Cisiordania.

„Dacă nu distrugem Hamas, este o undă verde pentru alte organizații teroriste din întreaga lume să atace Occidentul cu impunitate".

Potrivit sondajelor, în interiorul Israelului, ideea unei soluții bazate pe două state a pierdut teren după atacul din 7 octombrie.

Cincizeci și unu la sută dintre israelieni au declarat că se opun creării unui stat palestinian, invocând motive de securitate, potrivit unui sondaj realizat în februarie de Israel Democracy Institute. Acest lucru se aliniază cu opoziția de lungă durată a lui Netanyahu față de un stat palestinian independent.

Sondajele de opinie arată că publicul israelian continuă să susțină în mare măsură campania militară din Gaza. Un alt sondaj al IDI publicat în martie a arătat că 74% dintre evreii din Israel au susținut extinderea războiului în Rafah.

Cu toate acestea, au început să apară fisuri în guvernul lui Netanyahu, iar un sondaj separat din februarie a arătat că majoritatea israelienilor susțin organizarea de alegeri anticipate și ar vota pentru a înlătura coaliția de extremă dreapta a lui Netanyahu.

„Se pare că această coaliție de urgență care a fost înființată imediat după izbucnirea războiului începe să se dezintegreze", a declarat Yona, istoricul de la Universitatea Tel Aviv.

Tulburările politice din Israel evidențiază diviziunile care au precedat războiul, precum și pe cele legate de modul în care Netanyahu l-a gestionat - și arată cum consecințele din Gaza ar putea avea un impact asupra securității țării pentru anii următori.

„Netanyahu ar putea revendica o victorie care să satisfacă aripa dreaptă, dacă Israelul controlează securitatea în Fâșia Gaza după război, iar o soluție cu două state pare chiar mai puțin probabilă decât era înainte de atacul din 7 octombrie", a declarat Shikaki.

Dar Shikaki și alții au spus că, în ciuda faptului că războiul lasă Israelul mai puțin vulnerabil la atacuri pe termen scurt, pe termen lung s-ar putea înregistra un regres în ceea ce privește securitatea statului evreu dacă nu există o rezolvare politică a conflictului israeliano-palestinian.

„Israelul poate câștiga războiul din punct de vedere militar, dar va fi o victorie à la Pirus", a declarat Hafez, expert în politica Orientului Mijlociu.

➤ **Daniel Bush** *este corespondentul* Newsweek *la Casa Albă. Urmăriți-l pe X @DanielBush*

FAPTE GRELE Benjamin Netanyahu a respins o soluție cu două state, iar ideea nu este favorită nici în rândul israelienilor, potrivit sondajelor.

FOTO: LEO CORREA/POOL/AFP/GETTY

RĂZBOIUL ISRAEL - HAMAS
ŞASE LUNI

Cine va conduce Gaza când se vor opri luptele?

În lipsa unui lider clar, rămân întrebări cu privire la modul în care va fi gestionat teritoriul devastat.

de
BY TOM O'CONNOR

FOTO: AFP/GETTY

DUPĂ ŞASE LUNI DE RĂZBOI ÎNTRE Israel şi Hamas, o întrebare planează nu numai asupra soartei Fâşiei Gaza devastate, ci şi asupra conducerii milioanelor de palestinieni şi a aspiraţiilor acestora de a avea un stat.

Hamas, care s-a angajat să distrugă Israelul şi care a declanşat conflictul prin atacul fără precedent din 7 octombrie 2023, deţine un avantaj în sondajele de opinie. Dar conducerea israeliană a declarat că nu va ceda până când nu va reuşi să înfrângă facţiunea islamistă, pe care SUA o consideră, de asemenea, un grup terorist.

Principalul rival al Hamas este Fatah, o organizaţie în mare parte laică, care conduce Autoritatea Naţională Palestiniană, care administrează fragmente din Cisiordania ocupată de Israel în baza unor acorduri vechi de 30 de ani şi care beneficiază de sprijinul SUA pentru a administra Gaza după război. Dar conflictul nu a făcut decât să adâncească criza de legitimitate a Fatah, după ce a suferit o hemoragie de sprijin timp de decenii.

Niciun lider nu are un număr mare de adepţi. Cel mai aproape este Marwan Barghouti, un lider al Fatah care execută cinci condamnări pe viaţă pentru crimă într-o închisoare israeliană. În spatele săurse află Ismail Haniyeh, liderul politic al Hamas, cu sediul în Qatar.

Mahmoud Abbas, preşedintele AP, în vârstă de 88 de ani, ales în urmă cu 18 ani, are o susţinere cu o singură cifră. Mai mult de 80% dintre palestinieni doresc ca el să demisioneze.

„Războiul actual nu a făcut decât să acutizeze deficitul de legitimitate al AP", a declarat pentru *Newsweek* Ghaith al-Omari, cercetător senior la Washington Institute for Near East Affairs.

„După 7 octombrie - chiar şi dacă se face o ajustare a creşterii popularităţii Hamas în timpul războiului - credibilitatea AP în rândul palestinienilor a scăzut vertiginos, deoarece este văzută ca fiind pasivă şi ineficientă, fără capacita-

tea de a influența cursul războiului sau de a duce la finalul acestuia", a spus el.

Căderea Autorității Palestiniene

O întrebare critică va fi cine va conduce Gaza când luptele se vor opri? Statele Unite doresc ca aceasta să fie AP. Israelul are în vedere impunerea unui regim militar.

Niciuna dintre aceste opțiuni nu ar asigura reprezentarea politică a palestinienilor, a declarat Rashid Khalidi, profesor la Universitatea Columbia, care a oferit consultanță în negocierile arabo-israeliene în timpul procesului de pace de la Oslo de la începutul anilor 1990. La acea vreme, un acord între Israel și Organizația pentru Eliberarea Palestinei a produs o speranță rară că două state ar putea coexista.

„Numai o OEP reînviată și democratică îi poate conduce pe palestinieni în mod eficient spre obținerea drepturilor lor", a declarat Khalidi pentru *Newsweek*.

Progresul OEP a fost realizat sub conducerea lui Yasser Arafat, un comandant emblematic al gherilei palestiniene devenit om de stat, care a condus și Fatah și a devenit primul președinte al AP. Dar discuțiile privind crearea unui stat au stagnat și a izbucnit o nouă revoltă palestiniană. Până la moartea lui Arafat, în 2004, AP s-a confruntat cu acuzații de proastă guvernare și corupție. Hamas a profitat de acest lucru.

Abbas, cunoscut sub numele de Abu Mazen, l-a înlocuit pe Arafat, dar nu a avut aceeași susținere. Când Israelul s-a retras din Fâșia Gaza, în 2005, AP s-a luptat să își impună controlul. Hamas a câștigat alegerile din 2006 în această zonă și, ulterior, a preluat puterea prin forță, pregătind terenul pentru un nou conflict cu Israelul. Acesta a culminat cu atacul din 7 octombrie, care, potrivit estimărilor oficialilor israelieni, a ucis peste 1.200 de persoane în Israel și a determinat ofensiva din Gaza, despre care oficialii Hamas spun că a ucis peste 30.000 de palestinieni.

Faisal Aranki, membru al Comitetului Executiv al OEP, a declarat pentru *Newsweek* că guvernarea în Gaza va depinde nu numai de termenii de încetare a focului, ci și de progresul către o soluție cu două state, care este susținută de SUA, dar căreia i se opune premierul israelian de dreapta Benjamin Netanyahu.

„Guvernul fanatic de dreapta din Israel a lucrat și încă lucrează pentru a submina credibilitatea Autorității Naționale Palestiniene", a spus el.

Un purtător de cuvânt al biroului lui Netanyahu a precizat că un membru activ al forțelor de securitate ale Autorității Palestiniene a comis un atac recent împotriva israelienilor, că autoritatea plătește stipendii familiilor celor uciși în timp ce atacau israelieni și că AP nu a condamnat crimele din 7 octombrie.

„Nu va exista nicio forță conducătoare care finanțează terorismul sau educă la terorism", a declarat purtătorul de cuvânt pentru *Newsweek*.

Newsweek a contactat, de asemenea, Fatah și AP pentru comentarii.

În ciuda distrugerilor din Gaza, sondajele arată că războiul nu a subminat pretențiile de conducere ale Hamas, care a apărut în teritoriu în anii 1980.

„Poziția marginală a AP în mijlocul ultimului război l-a discreditat și mai mult pe Abbas", a declarat pentru *Newsweek*, Ghazi Hamad, un înalt oficial Hamas.

„Evenimentele din 7 octombrie au dezvăluit această incapacitate de a proteja poporul palestinian și de a oferi soluții practice", a spus el.

„Noi spunem că trebuie să existe o conducere națională care să fie acceptabilă și să susțină drepturile naționale", a adăugat Hamad. „Această conducere ar putea fi formată prin consensul facțiunilor palestiniene pentru o perioadă temporară, până la organizarea de alegeri".

Un alt oficial de rang înalt și purtător de cuvânt al Hamas, Bassem Naim, a declarat pentru *Newsweek* că nicio forță externă nu ar putea impune palestinienilor un lider.

Principalii candidați

AP nu a desemnat încă un succesor clar al lui Abbas, deși secretarul general al OEP, Hussein al-Sheikh, a fost vehiculat. Fostul lider politic al Fatah în Gaza, Mohammed Dahlan, este un alt nume care a fost vehiculat. Exilat în Emiratele Arabe Unite, el avea reputația de a fi pragmatic în relațiile cu Israelul - ceea ce nu îl ajută pe plan local.

Singurul om care se află în mod con-

„Din cenușa acestui război oribil, există o oportunitate care poate fi valorificată... dar este nevoie de o schimbare de conducere, atât în Israel, cât și în Palestina".

NU EXISTĂ UN PLAN DE SUCCESIUNE

Președintele Autorității Palestiniene, Mahmoud Abbas, a condus timp de 18 ani. Mai mult de 80% dintre palestinieni doresc ca acesta să demisioneze.

FOTO. LEFT MICHAEL M SANTIAGO/GETTY

FOTO ÎN SENSUL ACELOR DE CEASORNIC DE SUS: MOHAMMED ABED/AFP/GETTY; PPMO/GETTY; MAHMUD HAMS/AFP/GETTY

REFORMĂ NECESARĂ În sensul acelor de ceasornic, de la stânga, sus: În Gaza există distrugeri pe scară largă de la începutul războiului, aici în Rafah, în aprilie; liderul politic al Hamas, Ismail Haniyeh, în 2014, în Gaza; copii palestinieni care așteaptă alimente la un depozit de donații din Rafah, în decembrie 2023; și Marwan Barghouti escortat de poliția israeliană în timpul procesului său din 2003, la Tel Aviv.

stant în fruntea sondajelor este fostul șef militar al Fatah, Barghouti. Un sondaj din martie îl arăta cu 40% din susținere, față de 23% pentru Haniyeh și doar 8% pentru Abbas, într-o ipotetică competiție între cei trei.

Încarcerat din 2002 sub acuzația de ucidere a civililor israelieni prin intermediul Brigăzilor Martirilor Al-Aqsa asociate cu Fatah, Barghouti a fost comparat de unii palestinieni cu regretatul lider sud-african și deținut politic Nelson Mandela. Însă există un scepticism profund cu privire la faptul că Israelul ar fi pregătit să ajungă la un acord de genul celui pe care fostul lider al apartheidului F. W. de Klerk l-a obținut cu Mandela.

„Marwan este destul de popular în rândul palestinienilor și ar putea fi o forță unificatoare în politica palestiniană", a declarat pentru *Newsweek* Khaled Elgindy, cercetător senior la Middle East Institute. „Închisoarea sa este o problemă, dar nu una insurmontabilă - vezi Nelson Mandela. Problema mai mare este că Netanyahu nu este de Klerk".

Având în vedere provocările cu care s-ar confrunta AP în Gaza, câțiva pun acum în discuție o autoritate internațională de tranziție cu un mandat al Națiunilor Unite. Printre aceștia se numără Hiba Husseini, fost consilier juridic al delegațiilor palestiniene în cadrul negocierilor de pace.

„Este o abordare inovatoare și a înregistrat succese în locuri precum Timorul de Est, Kosovo, Congo și alte locuri devastate de război", a declarat Husseini. „ATI are autoritate administrativă plenară pentru a servi ca autoritate de guvernare de tranziție de facto pentru a reconstitui un stat eșuat, iar acest lucru se poate aplica în contextul palestinian din Gaza".

Nu este clar dacă o astfel de idee ar fi pe placul celor care au un cuvânt de spus - cu atât mai puțin al palestinienilor înșiși -, dar Husseini crede că este timpul pentru ceva nou.

„Din cenușa acestui război oribil, există o oportunitate care poate fi valorificată", a spus Husseini, „dar este nevoie de o schimbare de conducere, atât în Israel, cât și în Palestina".

➢ **Tom O'Connor** *este redactor-șef adjunct pentru securitate națională și politică externă la* Newsweek. *Urmăriți-l pe X la @ShaolinTom*

DEZBATERE Newsweek

Este timpul să părăsim Siria?

Statele Unite ar lua în considerare retragerea din această țară, la presiunea Damascului, pe fondul intensificării tulburărilor din regiune. Este aceasta mișcarea corectă? Doi experți își dau cu părerea.

TRUPELE AMERICANE AR TREBUI SĂ RĂMÂNĂ PE LOC

de **JOHN FENZEL**

PUȚINI OAMENI RECUNOSC astăzi numele lui Alois Brunner. În calitate de mână dreaptă a oficialului nazist Adolf Eichmann, acesta a fost una dintre cele mai cunoscute figuri ale Holocaustului, fiind responsabil de moartea a aproximativ 130.000 de evrei în lagărele de exterminare.

Pentru membrii familiilor ale căror vieți au fost distruse de el, Brunner este un simbol de neșters al ororii Holocaustului. Acțiunile sale deliberate au avut ca scop ștergerea unui întreg popor și a moștenirii sale.

Cu siguranță, am putea presupune că a fost tras la răspundere pentru crimele sale. Răspunsul s-ar putea să vă surprindă. După înfrângerea Germaniei naziste, în loc să se confrunte cu pedeapsa, Brunner a găsit azil în Siria, trăind sub numele de dr. Georg Fischer. Președinții sirieni Hafez al-Assad și apoi fiul său, Bashar al-Assad, i-au oferit protecție lui Brunner în timpul cât a stat în Siria. Brunner a lucrat ca și consilier pentru guvernul sirian, contribuind la serviciile de securitate ale acestuia.

Decizia guvernului sirian de a-l proteja a permis unui criminal de război notoriu să se sustragă justiției. Aceasta reprezintă o amintire sumbră a consecințelor care pot apărea din cauza eșecului comunității globale de a acționa sau de a-i trage la răspundere pentru acțiunile lor pe cei responsabili de adăpostirea unui astfel de fugar.

Reflectând asupra unor astfel de momente din istorie, fostul prim-ministru britanic Winston Churchill a afirmat cândva: „Nu mă îngrijorează niciodată acțiunea, ci doar inacțiunea". Acest sentiment este valabil mai ales astăzi, când Statele Unite se luptă cu implicarea lor în Siria. Acolo, forțele americane joacă în prezent un rol crucial în lupta împotriva Statului Islamic, cunoscut și sub numele de ISIS, echilibrând influențele regionale ale Iranului și Rusiei și asigurând o anumită măsură de protecție într-o criză umanitară de proporții uluitoare.

Situația actuală din Siria rămâne o tragedie epică de sărăcie, conflict și disperare. Fostul general american George C. Marshall a observat că: „războaiele sunt generate de sărăcie și de opresiune. Pacea continuă este posibilă doar într-o lume relativ liberă și prosperă". Cuvintele lui Marshall servesc pentru a trasa strategia mai largă care este necesară în Siria. Inițiativele care se concentrează pe dezvoltarea economică și pe libertatea politică sunt componente esențiale ale unei strategii durabile pentru pace în Siria și ar trebui să fie

FOTO: FROM LEFT: JOHN FENZEL; DELIL SOULEIMAN/AFP/GETTY IMAGES

PREZENȚĂ Un convoi de vehicule blindate americane în patrulare la granița Siriei cu Turcia. Fenzel se teme că armata Ankarei ar putea acționa mai liber în absența trupelor americane.

un element central al politicii noastre în această țară.

Cu toate acestea, SUA se confruntă cu obstacole semnificative în Siria, de la potențialul de a se pierde în misiune, până la dinamica extrem de complexă a conflictului.

Este esențială o politică clară și realizabilă, definită de obiective concrete și de o înțelegere a realităților istorice, culturale și politice din regiune. Propria noastră strategie militară trebuie să fie planificată meticulos ca un efort de coaliție, cu obiective definite și un calendar clar, pentru a evita un angajament deschis la nesfârșit.

„Dacă SUA s-ar retrage... am asista la un vid de putere care ar fi imediat exploatat".

Dacă SUA și-ar retrage toate forțele din Siria, am asista la apariția unui vid de putere care ar fi exploatat imediat de regimul Assad, Iran și Rusia și le-ar permite acestora să-și consolideze prezența și influența în regiune.

Ar fi deosebit de avantajos pentru Iran, deoarece încearcă să mențină un coridor de influență care se întinde de la Teheran până la Marea Mediterană. Turcia ar putea, de asemenea, să acționeze mai liber în nordul Siriei, iar acest lucru ar avea implicații grave pentru forțele kurde din zonă, care au fost aliate ale SUA.

Retragerea noastră ar putea fi văzută ca o trădare a Forțelor Democratice Siriene conduse de kurzi, care au fost un partener crucial în lupta împotriva ISIS. Acest lucru ar putea duce nu numai la destabilizare regională, ci, de asemenea, în urma ieșirii noastre abrupte din Afganistan, ar eroda și mai mult credibilitatea SUA în străinătate. Absența noastră ar agrava probabil dificultățile în furnizarea de ajutoare și în protejarea civililor din zonele de conflict din Siria, agravând și mai mult condițiile umanitare deja grave, unde conflictul extins, dificultățile economice și impactul dezastrelor naturale recente i-au lăsat pe mulți dintre ei în nevoie disperată.

La fel cum Planul Marshall a încercat să restabilească echilibrul și ordinea prin ajutor economic și promovarea instituțiilor democratice, strategia Statelor Unite în Siria ar trebui să urmărească echilibrul și stabilitatea relativă.

Principiile justiției și responsabilității de după cel de-Al Doilea Război Mondial ar trebui să continue să ghideze politica SUA privind Siria, pentru a preveni ca aceasta să devină un refugiu pentru extremiști. Procedând astfel, am contribui la rectificarea erorilor trecutului, așa cum am văzut în cazul evadării lui Brunner sub protecție siriană. În timp ce retragerea forțelor americane ar putea îndeplini un obiectiv pe termen scurt de reducere a prezenței militare străine, aceasta riscă, de asemenea, să destabilizeze și mai mult regiunea.

Astăzi, avem ocazia de a învăța din trecutul nostru critic comun și de a ne menține rolul de lider într-o regiune în care pacea și stabilitatea par să fie mereu în balanță. N

➤ **Colonelul John Fenzel** *este un ofițer în retragere din forțele speciale ale armatei și directorul executiv al Fundației pentru cel de-Al Doilea Război Mondial. Opiniile exprimate în acest articol aparțin autorului.*

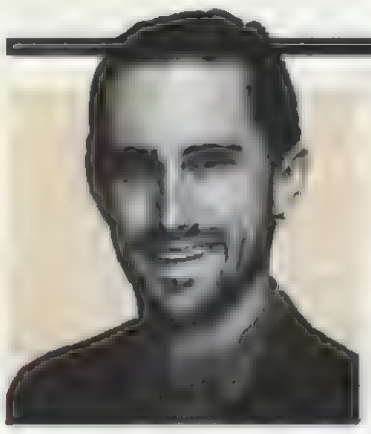

WASHINGTONUL NU-ȘI POATE JUSTIFICA PREZENȚA ÎN SIRIA

de **ALEXANDER LANGLOIS**

SE PARE CĂ SUA EXPLOREAZĂ opțiuni pentru o retragere militară din Siria - ceva ce ar fi trebuit să facă de mult timp. O retragere este necesară având în vedere că misiunea Washingtonului este fără cârmă de ani de zile după ce a învins Statul Islamic, cunoscut și sub numele de ISIS. Pe fondul instabilității globale tot mai mari, Statele Unite ar trebui să își limiteze amprenta militară în străinătate, inclusiv o retragere completă din Siria.

Inerția politicii externe americane a blocat această decizie. Ca un ceasornic, numeroși analiști și foști oficiali au condamnat orice retragere din Siria, recurgând la aceleași argumente obosite despre necesitatea de a învinge ISIS. Establishment-ul de politică externă de la Washington nu reușește niciodată să se teamă, ridicând în același timp așa-zisa credibilitate și argumentele morale pentru aventurismul militar în străinătate - Siria constituind un excelent studiu de caz.

Argumentele șoviniste nu corespund faptelor de pe teren. Statul Islamic a fost învins teritorial în 2019, în urma bătăliei pentru Baghuz, în nord-estul Siriei. Departamentul american al Apărării, deși și-a exprimat unele îngrijorări cu privire la activitățile grupului din ultimii ani, apreciază în mod regulat că grupul terorist nu reprezintă o amenințare pentru Statele Unite. Cel mai recent raport al Departamentului Apărării a afirmat că „[ISIS] a rămas incapabil să organizeze atacuri complexe și de amploare la nivel local sau extern". Acest lucru sugerează cu greu că forțele americane ar trebui să se afle pe teren pentru a lupta împotriva ISIS. Mai degrabă, grupul nu are nicio capacitate serioasă de a amenința mai mult decât convoiul ocazional al armatei siriene sau un mic sat, la fel ca majoritatea actorilor înarmați nestatali.

Cu siguranță, civilii sirieni merită securitate și demnitate, la fel ca orice alt popor. Dar acest lucru nu justifică argumentele în sprijinul unei prezențe militare americane în Siria atunci când se iau în considerare opțiuni politice alternative și se înțelege că Washingtonul nu poate lupta împotriva fiecărui grup terorist înarmat din lume. Ca atare, este posibil să se cedeze operațiunile de securitate împotriva ISIS altor actori cu un grad mult mai mare de interes în a opera în acest spațiu. Lista părților interesate este lungă.

Nu ar trebui să scape nimănui că Iranul, prin intermediul milițiilor sale din Irak, a jucat un rol imens în înfrângerea ISIS și are o prezență puternică în Siria. La fel de importante sunt Forțele Democratice Siriene - partenerul Washingtonului în Siria. Alți actori regionali interesați de securitatea siriană pot și ar trebui să joace un rol, fără a se limita la Turcia, Rusia, Iordania, Irak și guvernul sirian. Pur și simplu, nu există niciun motiv pentru care concurența anterioară să blocheze interesele comune atunci când vine vorba de a ne asigura că ISIS nu mai deține niciodată un teritoriu.

Elita politicii externe a Washingtonului respinge aceste alternative. Cu siguranță, este incredibil de neplăcut - mai ales în lumea hiperconcurenței de astăzi - să cedezi Teheranului, Moscovei sau Damascului orice teren de-a lungul oricărui front. Aceste guverne își brutalizează populațiile lor și pe cele ale altor țări. Iranul și Rusia susțin, de asemenea, în mod deschis anihilarea îngrozitoare de către președintele sirian Bashar al-Assad a oricărei opoziții politice în timpul unui război care durează de 13 ani și care a ucis cel puțin 500.000 de persoane.

MISIUNE O localnică discută cu un soldat american în nord-estul Siriei. Langlois consideră că ISIS nu are capacitatea de a amenința mai mult de un mic sat.

FOTO DIN STÂNGA: ALEXANDER LANGLOIS; JOHN MOORE/GETTY; AFP/GETTY

ACȚIONARII Membrii Forțelor Democratice Siriene - partenerul Washingtonului în această țară, care joacă un rol important în securitatea Siriei.

Aceste probleme ar putea fi abordate într-o lume dreaptă. Dar Siria nu este o arenă pentru rezultate politice pozitive sau juste - ci doar pentru cele mai bune și cele mai proaste opțiuni.

Assad a câștigat războiul cu ani în urmă și este primit înapoi în rândul diplomaților regionali. El va conduce probabil până când părțile beligerante vor ajunge la o soluție politică. Până atunci, Siria va continua să fie plină de o instabilitate care este agravată de prezența mai multor armate străine concurente și care lasă trupele americane din ce în ce mai expuse în acest proces.

Un aspect critic pentru politica siriană a Washingtonului este domeniul de aplicare al misiunii sale în această țară, care nu are nimic de-a face cu Assad, dar care se referă în mod clar la ISIS. Statele Unite aplică o Autorizație de utilizare a forței militare din 2001, axată pe Al-Qaeda, pentru a-și justifica operațiunile militare din Siria, argumentând că ISIS s-a dezvoltat din grupul terorist care a condus atacurile de la 11 septembrie 2001. Această AUMF nu se aplică guvernului sirian sau Iranului.

„Civilii sirieni merită securitate și demnitate... dar Washingtonul nu poate lupta împotriva fiecărui grup terorist înarmat din lume".

Făcând abstracție de Assad sau de Iran, justificarea legală a prezenței militare americane în Siria pentru a lupta împotriva ISIS este îndoielnică din punct de vedere juridic. Statul Islamic nu este Al-Qaeda, chiar dacă mulți dintre membrii acesteia din urmă s-au alăturat primului după invazia și ocuparea Irakului de către SUA în 2001. Iar ISIS-ul decimat de astăzi nu este aceeași amenințare ca atunci când grupul guverna un teritoriu. Orice efort de descurajare a Iranului - declarat în mod explicit ca obiectiv de către oficialii americani - nu intră sub incidența acestui AUMF.

Chiar dacă unii susțin că misiunea americană în Siria este o operațiune cu costuri relativ reduse și beneficii ridicate, realitatea este neclară. Personalul Statelor Unite se confruntă în mod regulat cu atacuri din partea milițiilor susținute de Iran în baze îndepărtate din Siria, care sunt din ce în ce mai greu de apărat.

Moartea a trei soldați americani într-o bază la fel de îndepărtată de la granița dintre Iordania și Siria nu ar trebui să treacă neobservată pentru cei care sunt dispuși să negocieze viețile americanilor pentru operațiuni militare nedefinite și nesfârșite. Mai rău, un singur conflict nerezolvat într-o regiune care abundă în instabilitate este negativ pentru acea regiune, agravând în cele din urmă complicațiile pentru o politică americană hiperactivă.

În cele din urmă, retragerea trupelor americane din Siria este înțeleaptă. Washingtonul ar trebui să accelereze acest proces în colaborare cu partenerii și inamicii care împărtășesc un interes în stabilitatea Siriei. În cele din urmă, chiar și rivali precum Statele Unite și Rusia pot cădea de acord asupra necesității de a înăbuși Statul Islamic. Factorii de decizie politică de la Washington sunt obligați să ia în considerare soluții creative care să răspundă intereselor SUA - nu să creeze mai multe războaie pentru totdeauna.

➤ **Alexander Langlois** *este colaborator la Defense Priorities. Opiniile exprimate în acest articol aparțin autorului.*

Catolicism *vs.* progresism

de KATHERINE FUNG

SCHIMBĂRILE ADUSE DE ACTUALUL PAPĂ PROVOACĂ DISENSIUNI ÎNTRE CEI 1,3 MILIARDE DE CREDINCIOSI, MAI ALES ÎN STATELE UNITE ALE AMERICII.

BIBLIOTECA ALEPH

EPISCOPUL JOSEPH STRICKLAND NU A AVUT întotdeauna o relație dificilă cu Papa Francisc. Când Francisc a devenit șeful Bisericii Catolice, Strickland își amintește că a admirat cât de primitor a fost papa. Dar, pe măsură ce suveranul pontif a început să ia poziții din ce în ce mai liberale, episcopul din Tyler, Texas, a simțit că nu mai poate rămâne tăcut.

Pe măsură ce Strickland a început să vorbească despre învățăturile lui Francisc, de la pozițiile bisericii față de divorțați și persoanele LGBTQ+, până la întrebarea dacă preoților ar trebui să li se permită să se căsătorească, și-a dat seama rapid că, „din punct de vedere politic, mă aflam într-o poziție destul de precară".

„Există pur și simplu multă politică în lume și este o realitate care afectează și biserica", a declarat episcopul într-un interviu pentru *Newsweek*.

În luna noiembrie a anului trecut, Strickland a fost îndepărtat din funcție de către Vatican. Și, deși s-a împăcat cu acțiunea împotriva sa, el a spus că se teme că aceasta ar putea promova o „atmosferă de frică" în cadrul bisericii.

Înlăturarea lui Strickland nu a fost doar o măsură fără precedent, ci și un semn al modului în care războaiele culturale au polarizat cei 1,3 miliarde de credincioși ai Bisericii Catolice, liniile de luptă nefiind nicăieri mai evidente decât în Statele Unite. Sub conducerea lui Francisc, biserica a primit mai multe persoane, inclusiv cupluri de același sex și catolici divorțați. Papa a fost, de asemenea, deschis în probleme precum schimbările climatice, inegalitatea, capitalismul global și dialogul interreligios, toate acestea însemnând o îndepărtare de învățăturile tradiționale ale bisericii. Și, în timp ce aceste poziții l-au făcut pe Francisc un erou în rândul progresiștilor și al aliaților lor, au format o ruptură cu tradiționaliștii.

Tipurile de acțiuni pe care Francisc le-a întreprins împotriva criticilor săi conservatori americani nu au mai fost văzute de secole, a declarat istoricul și profesorul la Universitatea Villanova, Massimo Faggioli.

„În ceea ce privește relațiile dintre un papă și Statele Unite, este fără precedent", a declarat pentru *Newsweek* Faggioli, autorul cărții *Pope Francis: A Voice for Mercy,*

„Există pur și simplu o m

și este O REALITATE car

Justice, Love, and Care for the Earth. „A început imediat după alegerea sa și a existat un sentiment clar că acest papă este diferit de cei anteriori".

Biroul de presă al Sfântului Scaun nu a răspuns la solicitarea de comentarii a *Newsweek*.

Învestit în 2013, Francisc nu a pierdut timpul și a rupt-o cu conservatorismul predecesorului său, Benedict al XVI-lea. La începutul papalității sale, Francisc i-a surprins pe tradiționaliști atunci când a întrebat: „Ce s-a întâmplat? Dacă cineva este homosexual și îl caută pe Domnul și are bunăvoință, cine sunt eu să judec?".

Reacția conservatoare

De acolo, a devenit din ce în ce mai clar că Francisc conducea biserica într-o direcție mai progresistă. În centrul reacției conservatoare se află modul în care a îmbrățișat persoanele LGBTQ+. Atitudinile față de această comunitate s-au înmuiat sub conducerea lui Francisc și au culminat anul trecut cu aprobarea de către papă a unei hotărâri de referință care spunea că preoții pot administra binecuvântări cuplurilor de același sex în anumite circumstanțe.

Opoziția a venit din partea unei mari părți a lumii. Aproximativ 90 de clerici, cercetători și autori din întreaga lume au publicat o scrisoare comună prin care au cerut tuturor cardinalilor și episcopilor catolici să se opună documentului de la Vatican. A existat o reacție deosebit de aprigă într-una dintre regiunile cu cea mai rapidă creștere pentru biserică, Africa, unde episcopii au calificat ideea drept „contrară voinței lui Dumnezeu".

„Această declarație a provocat o undă de șoc", a scris cardinalul congolez Fridolin Ambongo, într-un semn puternic de dezacord cu Francisc. „În contextul nostru, acest lucru ar provoca confuzie și ar fi în contradicție directă cu ethosul cultural al comunităților africane".

Dar Francisc nu a dat înapoi. Și-a atacat adversarii, numind „ipocrizie" faptul că acei critici nu s-ar fi opus ca el să dea o „binecuvântare unui antreprenor care poate exploatează oamenii", dar că au fost „scandalizați" de binecuvântarea sa pentru „doi oameni care se iubesc", chiar dacă sunt de același sex.

Războaiele culturale din biserică au avut ecou la nivel global, iar clivajul este ușor de descris în două parohii din New York, unde opiniile extrem de diferite ale lui Francisc sunt separate de doar trei kilometri.

Reverendul Mark Hallinan, de la Biserica Sfântul Ignațiu Loyola, o parohie romano-catolică de pe Park Avenue din Upper East Side din New York, este recunoscător că Francisc a cerut bisericii să pună „un accent mai mare pe milă și compasiune".

Hallinan a declarat pentru *Newsweek* că unii dintre enoriașii săi au fost „foarte recunoscători" pentru acțiunile de sensibilizare ale lui Francisc, dar el notează că există unii care au fost „nerăbdători cu ritmul schimbării", recunoscând că papa nu este întotdeauna „liber să se miște atât de departe pe cât ar vrea".

Atmosfera este net diferită la Biserica Sfintei Familii

NOUA DIRECȚIE
Episcopul Joseph Strickland (mai jos) l-a admirat pe Papa Francisc (stânga, cu oficiali din Rota Romana) atunci când a fost învestit în 2013 (jos), dar nu este de acord cu unele dintre declarațiile sale.

FOTO: FROM LEFT: VATICAN MEDIA/VATICAN POOL/GETTY; MARIE LEU; PETER MACDIARMID/GETTY

ulțime de politici în lume
e afectează și biserica".

din centrul Manhattanului, unde reverendul Gerald Murray se referă la Francisc prin porecla „Papă al surprizelor".

„Nu toate surprizele sunt binevenite", a declarat reverendul Murray pentru *Newsweek*. Murray a spus că a avut o problemă nu numai cu criticile deschise ale lui Francisc față de „ceea ce el numește opoziția «ideologică» a unor catolici din Statele Unite", ci și cu refuzul papei de a „lua în considerare substanța acestor critici".

În fața atacurilor repetate din partea episcopilor conservatori din Statele Unite, Francisc a trimis anul trecut un mesaj clar criticilor săi. În timpul verii, el i-a criticat pe unii conservatori din Biserica Catolică din Statele Unite pentru „înapoiere", spunând că aceștia au arătat „o atitudine foarte puternică, organizată și reacționară" și că au înlocuit credința cu ideologia politică. Spre sfârșitul anului, a trecut la acțiune împotriva lor.

La câteva săptămâni după ce Strickland a fost eliberat din funcție de Vatican printr-o declarație de un singur rând, Francisc a luat măsura fără precedent de a revoca dreptul cardinalului Raymond Burke de a beneficia de un apartament și de un salariu subvenționat la Vatican.

Burke, un cardinal tradiționalist din Wisconsin și unul dintre cei mai importanți critici ai lui Francisc, a primit o notificare la sfârșitul lunii noiembrie că trebuie să înceapă să plătească o chirie la prețul pieței pentru apartament sau să renunțe la acesta până la sfârșitul lunii februarie.

„Nu este de acord cu programul"

În timp ce biserica nu a detaliat niciodată în mod explicit motivul pentru care Strickland a fost înlăturat și nici nu a dezvăluit concluziile anchetei sale de luni de zile privind guvernarea sa la dieceza din Tyler, Strickland crede că a fost înlăturat în cele din urmă pentru că „nu era cu programul". La urma urmei, cu o lună înainte de decizia papei, episcopul îl numise drept o „parodie".

„Mi-a plăcut ceea ce a spus Papa Francisc la începutul pontificatului său, pentru că a vorbit mult despre a ajunge la oameni și a-i primi", a spus Strickland.

„Dar ceea ce mă deranjează este că, pe măsură ce lucrurile au evoluat, totul a devenit: «Ajungeți la cei marginalizați și lăsați-i marginalizați». Pur și simplu nu văd cum poți să păzești cu adevărat credința, dar să spui: «Oh, credința se schimbă». Nu asta spune Biblia", a adăugat el.

RUPERE DE TRADIȚIE
Papa Benedict al XVI-lea, aici la Capela Sixtină, Vatican, în ianuarie 2012, a fost considerat un suveran pontif conservator.

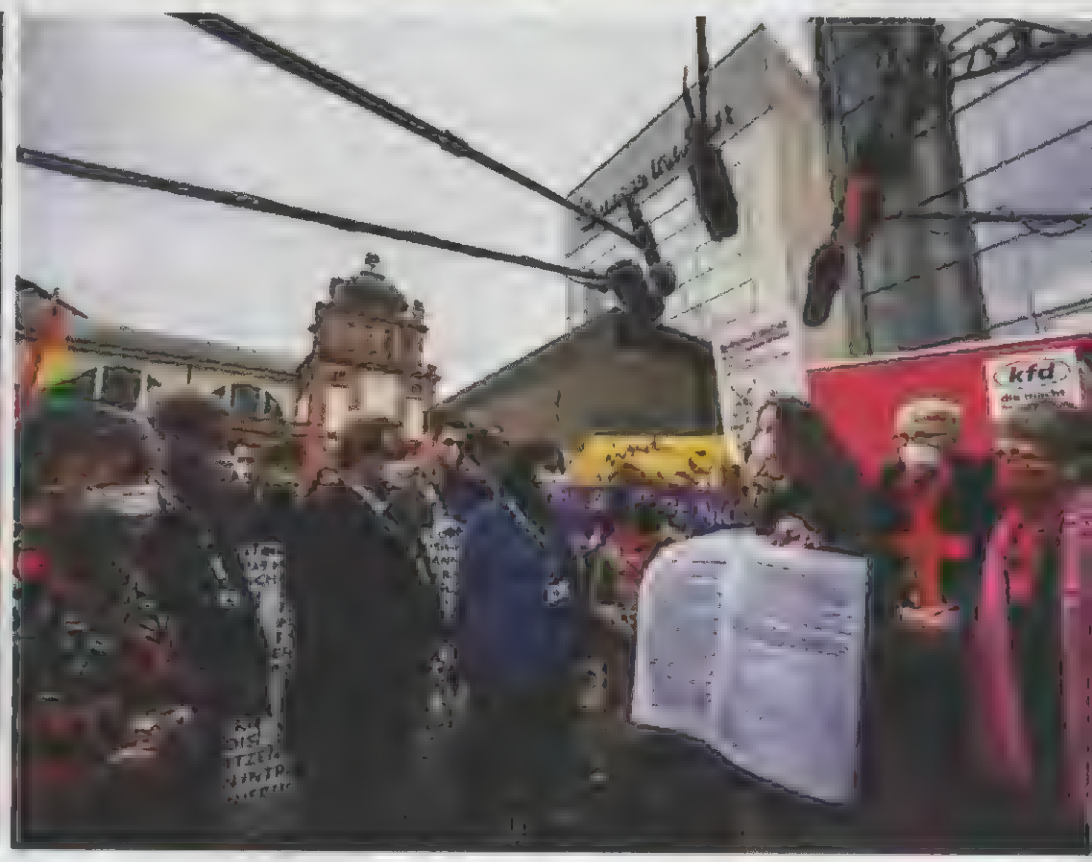

În casa sa dintr-o zonă rurală din afara orașului Tyler, la aproape patru luni de la îndepărtarea sa, Strickland părea la fel de calm și vesel ca și camera însorită și galbenă în care stătea. Chiar dacă a fost nevoit să părăsească el însuși Dieceza Catolică din Tyler, Strickland continuă să le spună susținătorilor săi: „Vă rog să nu plecați de lângă biserică".

De asemenea, el a continuat să vorbească, spunând în același timp că recunoaște provocările papei și că îi respectă autoritatea. Într-o scrisoare formulată cu fermitate „către toți frații mei episcopi din întreaga lume, inclusiv către Papa Francisc", Strickland le-a spus pe 29 februarie concetățenilor săi catolici: „Să fim alături de frații noștri, care în secolul XX au fost suficient de puternici pentru a vorbi împotriva conducătorilor despotici, chiar dacă erau o voce minoritară în vremea lor".

Cercetătorii spun că Francisc păşeşte pe o coardă sensibilă atunci când abordează conflicte ideologice, deoarece trebuie să se asigure, de asemenea, că episcopii și cardinalii săi nu pun la îndoială legitimitatea autorității sale.

ÎNVĂȚĂTURA MODERNĂ
În sensul acelor de ceasornic, de la stânga sus: Papa Francisc conduce slujba de deschidere a Căii Sinodale la Bazilica Sfântul Petru, Vatican; el se întâlnește cu președintele argentinian Javier Milei în februarie; ziua de deschidere a unui congres al Căii Sinodale în februarie 2022 la Frankfurt, Germania; și cardinalul congolez Fridolin Ambongo la o paradă în Goma, în luna ianuarie.

La fel cum un președinte se așteaptă ca linia sa să fie urmată de tot cabinetul său, papa se așteaptă ca toți cardinalii săi să servească drept legătură fizică și tangibilă între Vatican și catolicii din întreaga lume. Deoarece Burke a pus la îndoială în mod repetat învățătura lui Francisc, papa a decis că „nu trebuie să îl subvenționeze [pe Burke] pentru a face acest lucru", a declarat corespondentul *National Catholic Reporter* la Vatican, Christopher White, pentru *Newsweek*.

Una dintre cele mai proeminente provocări progresiste la adresa lui Francisc este Calea Sinodală din Germania, un grup care a cerut papei să facă mai mult pentru a-i include pe divorțați, femei și persoane LGBTQ+ în cadrul bisericii. Aceștia au cerut, de asemenea, bisericii să își reconsidere structura actuală, astfel încât membrii ne-ordonați să poată juca un rol mai mare, putând alege episcopii și chiar să predice la slujbe.

„Nu există nicio îndoială că [Francisc] este profund îngrijorat, poate chiar mai îngrijorat în anu-

mite privinţe, de ceea ce se întâmplă în eclezialitatea germană", a declarat pentru *Newsweek* David Lantigua, profesor de teologie morală la Universitatea Notre Dame. „Papa a spus clar în câteva ocazii: «Calea Sinodală germană s-a constituit într-un fel de alt consiliu al bisericii şi se îndreaptă potenţial în direcţia ruperii de biserică sau a schismei»".

Sprijin larg

În timp ce criticii lui Francisc, atât tradiţionalişti, cât şi progresişti, sunt deschişi, majoritatea catolicilor îl susţin pe papa lor. Un sondaj realizat în 2021 de Pew Research Center a constatat că 82% dintre catolicii americani au o opinie „foarte" sau „în mare parte favorabilă" despre papă şi că majoritatea americanilor, 63%, îl susţin pe Francisc.

Chiar şi Javier Milei, preşedintele argentinian de dreapta recent ales, care l-a descris odată pe papă drept un „imbecil" şi un „stângaci împuţit", şi-a schimbat tonul. De la preluarea mandatului, libertarianul s-a înmuiat. În februarie, el l-a îmbrăţişat pe Francisc la slujba de la Vatican, la câteva zile după ce l-a numit „cel mai important argentinian din istorie".

Dar criticii tradiţionalişti nu cred că papa îi tratează în mod egal pe toţi adversarii săi. Murray a spus că, deşi Francisc a criticat de mai multe ori Calea Sinodală Germană, cunoscută şi sub numele de Calea Sinodală, nu a luat măsuri ferme în legătură cu nepăsarea lor faţă de preocupările sale.

„El ar putea, de exemplu, să le interzică episcopilor germani să continue să implementeze şi să finanţeze agenda Căii Sinodale", a spus Murray. „El nu a făcut acest lucru. Modelul este unul de cuvinte şi acţiuni puternice împotriva catolicilor mai conservatori, în contrast cu o istorie de cooperare şi promovare a catolicilor mai liberali, care ocazional primesc critici relativ blânde şi sunt rareori sancţionaţi".

Faggioli a spus că este adevărat că Francisc a adoptat un ton mai dur cu tradiţionaliştii americani, „dar şi ei au mers mai departe decât alţi episcopi din întreaga lume". El a spus că cele două tabere au adoptat abordări extrem de diferite, în care progresiştii din străinătate folosesc un limbaj mai convenţional atunci când îl critică pe Francisc, iar catolicii tradiţionalişti americani apelează la reţelele sociale pentru a-şi exprima nemulţumirile faţă de suveranul pontif.

„Situaţia nu se îmbunătăţeşte. Nu se va îmbunătăţi niciodată. Va rămâne foarte complicată", a declarat Faggioli despre relaţia dintre Francisc şi biserica din America. „Este cea mai problematică relaţie pe care Papa Francisc a avut-o cu o biserică naţională. Nu există niciun dubiu în această privinţă".

„El vrea să evite să meargă prea departe şi SĂ TRANSFORME catolicismul într-o simplă formă de RELIGIE CULTURALĂ".

În timp ce Statele Unite au ocupat centrul scenei în războaiele culturale, provocarea pentru Francisc este una globală.

„Pe de o parte, el vrea să ducă biserica înainte", a declarat pentru *Newsweek* William Dinges, profesor de studii religioase la Universitatea Catolică din America. „El vrea să evite să meargă prea departe şi să transforme catolicismul într-o altă formă de religie culturală. Pe de altă parte, el vrea, de asemenea, să evite transformarea bisericii într-o comunitate eclezială sectară. Încearcă să găsească acea dulce cale de mijloc". ◻

➤ **Katherine Fung** *este reporter senior la* Newsweek *şi se ocupă de politica americană şi mondială. Urmăriţi-o pe X @katherinekfung*

UNIUNE
Un bărbat ţine un afiş în timpul Avellino Pride din Italia, în 2019. Papa Francisc şi-a dat binecuvântarea pentru „doi oameni care se iubesc", chiar dacă sunt de acelaşi sex.

FOTO ÎN SENSUL ACELOR DE CEASORNIC, DIN STÂNGA: ALESSIA GIULIANI/VATICAN POOL/CORBIS/GETTY; VATICAN POOL/GETTY; THOMAS LOHNES/GETTY; ALEXIS HUGUET/AFP/GETTY; DREAPTA: IVAN ROMANO/GETTY

MUNCĂ

Angajări: Fără diplomă, nu poți aplica

Americanii din clasa muncitoare sunt din ce în ce mai puțin capabili să se califice pentru locuri de muncă bune, în ciuda experienței și a competențelor pe care le posedă.

Visul american a devenit din ce în ce mai evaziv pentru milioane de oameni, pe măsură ce decalajul dintre bogăție și sărăcie din Statele Unite a crescut. Dar cum pot americanii din clasa muncitoare să își întrețină familiile și să își atingă obiective precum deținerea unei case, o bună asistență medicală și să realizeze economii într-o societate care se bazează tot mai mult pe diplomele universitare - inaccesibile pentru mulți - ca măsură a succesului? Aceste întrebări sunt în centrul cărții „A doua clasă: cum au trădat elitele bărbații și femeile din clasa muncitoare din America" *(Second Class: How the Elites Betrayed America's Working Men and Women)*, scrisă de editorialista *Newsweek* Batya Ungar-Sargon. În acest fragment din cartea sa, ea discută despre ascensiunea dificilă cu care se confruntă cei fără diplomă de colegiu în încercarea de a atinge reperele clasei de mijloc, precum și despre unele soluții la această problemă.

de **BATYA UNGAR-SARGON**

LUI NICOLE DAY NU I S-A PĂRUT NICIODATĂ greu să își găsească un loc de muncă - poate pentru că nu a fost niciodată o opțiune să nu o facă. Întotdeauna a muncit din greu pentru a se întreține pe ea și pe fiul ei. A fost barmaniță, manager de birou, babysitter și coordonatoare la o casă de reabilitare. Dar, recent, i-a fost imposibil să găsească un job bun. Locurile de muncă bune cer o diplomă de facultate, chiar și pentru o muncă în care nu este nevoie de abilități pe care le-ai dobândi la facultate. S-a întâmplat de mai multe ori să fie nevoită să își instruiască înlocuitorul - deși acesta avea o diplomă de facultate.

„Dacă nu ai o diplomă de colegiu, nu ai la fel de multe oportunități", mi-a spus Nicole. „Știi, înțeleg asta, dar, în același timp, este greu pentru oamenii care sunt inteligenți, care pot aduce plus valoare în ceea ce fac".

Nicole este victima diferenței de clasă tot mai mari care îi privilegiază pe cei cu studii superioare în multe feluri, rezervându-le cele mai bune oportunități, chiar și atunci când locurile de muncă în sine nu necesită o diplomă. „Noi nu avem ocazia să arătăm ce putem face. Sau măcar să fim priviți", mi-a spus ea. „Chiar dacă cineva lucrează într-o companie de cinci sau zece ani și se eliberează un post, în mod normal angajările se fac din afara companiei. Sunt vizați cei care au o diplomă, față de un angajat care este acolo de atâta timp".

Plafonul de sticlă al diplomelor

Plafonul de sticlă al diplomelor este real și a fost exacerbat de automatizarea recrutării prin intermediul site-urilor de recrutare. În plus, a reprezentat o barieră pentru mulți dintre cei care fac parte din clasa

muncitoare cu care am vorbit, chiar și pentru cei mai de succes. Skyler Adleta, un electrician din Ohio, s-a confruntat cu acest obstacol la primul său loc de muncă real, la o fabrică de vopsele, când s-a eliberat un post de manager. Știa că șefii săi îl plăceau și îl considerau un tip talentat, iar ei chiar îi puseseră în aplicare unele dintre ideile sale despre cum să eficientizeze munca.

S-a dus la unul dintre directori și i-a spus: „Hei, sunt foarte interesat să fac asta. Nu am experiență în management, dar am o relație cu toți băieții, ei știu că muncesc din greu și voi știți că îmi pasă, pentru că ați văzut unele dintre ideile mele puse în aplicare. Dacă există măcar o șansă, aș vrea să fiu luat în considerare".

Dar nu a existat nicio șansă. „Știți că este politica companiei ca aceste poziții la nivel de management să necesite o diplomă de facultate", i-a spus directorul.

„Bine, dar credeți că aș putea să o fac?", a întrebat Skyler.

„În ceea ce privește competența, absolut", a recunoscut executivul. „Cred că te-ai descurca de minune. Dar eu am o secție de producție cu 200 de angajați. Dacă îți dau un post de conducere peste băieți care sunt aici de 20 de ani, știi ce fel de problemă voi avea cu moralul acestora?".

„Sau ar putea fi un început. Al celor care merită oportunitatea de a fi încurajați", a replicat Skyler.

„Nu va fi așa", a spus executivul.

„Ei bine, atunci nu voi mai lucra aici mult timp", a spus Skyler.

„Nu vreau ca această conversație să se încheie așa", a replicat executivul, dar nu s-a răzgândit.

Skyler a plecat câteva săptămâni mai târziu spre alte meserii, unde încă predomină un sistem bazat mai mult pe merit. A face din meserii o opțiune atractivă, viabilă și disponibilă este unul dintre lucrurile pe care le-am auzit foarte des.

Batya Ungar-Sargon

de MEREDITH WOLF SCHIZER

Î. Ați intervievat oameni din clasa muncitoare din Statele Unite. Care este cea mai importantă lecție pe care ați învățat-o de la ei?

R. Că poți iubi o țară care te-a trădat. Că poți iubi oameni care votează pentru celălalt partid și care susțin politici pe care tu nu le susții. Că polarizarea este un fenomen total elitist. În ciuda faptului că sunt incredibil de diverși, americanii din clasa muncitoare sunt surprinzător de uniți în ceea ce privește marile probleme, fie că este vorba de avort, de imigrație, de egalitate de șanse sau de nevoia de locuri de muncă și de o asistență medicală mai bună. Problema este că niciunul dintre partide nu reprezintă locul în care marea majoritate a americanilor din clasa muncitoare se află din punct de vedere politic, așa că este un fel de hazard ce partid aleg. Spre deosebire de cei cu studii universitare, aceștia nu se identifică cu lista de poziții enumerate pe site-urile DNC sau RNC, așa că nu sunt reprezentați prea mult în politică.

Atât președintele Joe Biden, cât și fostul președinte Donald Trump spun că politicile lor sunt mai bune pentru clasa muncitoare. Ce politici ar avea cu adevărat un impact pozitiv?

Extinderea considerabilă a formării profesionale. Limitarea considerabilă a imigrației. Un plan de asistență medicală catastrofală susținut de guvern. Scoaterea în afara legii a cerințelor de diplomă pentru locurile de muncă care nu le cer și [scoaterea în afara legii] a softurilor care îi elimină pe cei care nu au o diplomă universitară în timpul procesului de aplicare. Declararea ilegală a legilor de zonare și extinderea densității ușoare a locuințelor, care duce la o creștere a stocului de locuințe, permițând construirea de duplexuri și case cu trei etaje în zone care în prezent sunt destinate exclusiv locuințelor unifamiliale. Extinderea tarifelor la importurile străine. Reducerea fraudei în domeniul asistenței sociale, dar și extinderea creditului fiscal pentru copii. Practic, găsirea unor modalități de a ne asigura că oamenilor care muncesc din greu li se asigură o viață demnă și accesul deplin la visul american. Ceea ce nu se întâmplă în prezent.

O bună asistență medicală este o preocupare semnificativă pentru toată lumea. Ce impact a avut Legea privind asistența medicală accesibilă asupra persoanelor pe care le-ați intervievat?

Nu a rezolvat problema pentru majoritatea persoanelor pe care le-am intervievat. Mulți dintre ei aveau asigurare prin intermediul serviciului, dar tot erau în faliment din cauza unor

MUNCĂ IEFTINĂ
Ungar-Sargon (jos stânga) pune lipsa locurilor de muncă pentru clasa mijlocie pe seama delocalizării și a competiției cu imigranții.

lucruri precum coplățile și deductibilitățile. Alții primeau atât de puțin încât se calificau pentru Medicaid. Sistemul de sănătate din această țară este un adevărat dezastru.

Care credeți că sunt cele mai importante bariere în calea mobilității ascendente?
Deplasarea producției în China și Mexic și extinderea imigrației sunt cele mai mari două dintre ele. Am luat de la clasa muncitoare locuri de muncă bine plătite, care asigurau o viață stabilă pentru milioane de americani și le-am trimis peste hotare pentru a construi clasa de mijloc din alte țări. Apoi am importat milioane de imigranți cu salarii mici, dintre care majoritatea lucrează în locuri de muncă unde nu au nevoie de o diplomă universitară. Aceștia i-au concurat practic pe americanii din clasa muncitoare pentru locurile de muncă care au rămas aici și au generat o reducere a salariilor pentru aceste joburi. Corporațiile au început să transfere riscurile pe care obișnuiau să și le asume asupra muncitorilor lor, privându-i de pensii, apoi de o bună asistență medicală, apoi de un program de lucru stabil și apoi de un salariu decent. Așa am ajuns aici.

Diferența dintre diplome este o altă problemă importantă. Economia noastră recompensează în mare măsură persoanele care lucrează în industria cunoașterii, în timp ce există o presiune constantă în jos asupra salariilor celor din clasa muncitoare.
Și apoi mai există costul unei vieți de clasă de mijloc. În timp ce salariile clasei muncitoare sunt în creștere, costul principalelor caracteristici ale vieții în clasă mijlocie – o casă, asistența medicală adecvată, educația, pensia – au crescut enorm. Asta, în mare parte din cauza a ceea ce Elizabeth Warren a numit „Capcana celor două venituri". Este vorba despre cupluri din clasa de mijloc superioară (din primele 10 sau 20 de procente ale populației americane din punctul de vedere al veniturilor) care își permit să plătească de două ori mai mult pentru orice, ceea ce a dus la creșterea prețurilor acolo unde locuiesc.

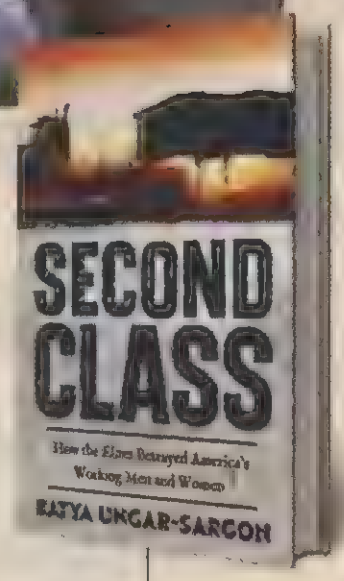

Dacă trecerea în clasa superioară este atât de strâns corelată cu educația superioară, ar putea școlarizarea universală gratuită la facultate să rezolve problemele pe care le-ați identificat? Sau colegiul nu este cu adevărat soluția?
Aceasta este o întrebare extrem de importantă. Răspunsul este nu, atât din partea lucrătorilor, cât și din partea economiei. Din punctul de vedere al economiei, pur și simplu nu există o cerere pentru a crește semnificativ numărul de absolvenți de facultate. Aceste industrii sunt destul de pline – și chiar se contractă, datorită inteligenței artificiale. Mai mult de jumătate dintre absolvenții de facultate lucrează în locuri de muncă care nu necesită o diplomă de facultate (deși câștigă totuși mai mult decât omologii lor din clasa muncitoare), ceea ce înseamnă că producem deja mult prea mulți absolvenți de facultate – în timp ce există o lipsă devastatoare de meseriași calificați. Celălalt motiv pentru care facultatea gratuită pentru toți nu este răspunsul este că nu toată lumea vrea să meargă la facultate, nu excelează la acest tip de învățare sau nu își dorește acest tip de carieră. Iar acesta este un lucru foarte bun! Avem deja prea mulți avocați, prea multe podcasturi și prea mulți specialiști în studii de gen. Nu vom avea niciodată prea mulți instalatori sau îngrijitori, dar am luat toți banii pentru a-i educa pe primii și i-am pus să facă facultăți, iar apoi i-am devalorizat pe cei din urmă prin migrația în masă. Este nedrept ca acei oameni pe a căror muncă ne bazăm cel mai mult să nu-și poată întreține familiile.

Ce v-a surprins cel mai mult atunci când ați cercetat și ați scris această carte?
Patriotismul americanilor care au rămas în urmă. Ei nu sunt dispuși să renunțe la această țară și noi nu ar trebui să renunțăm la ei.

FOTO: FROM LEFT: RENATA BYSTRITSKY; DAVID DEE DELGADO/GETTY

Formarea profesională în școli, de exemplu, a fost un pilon de bază în Statele Unite. Eric, un electrician de ascensoare din Pittsburgh, își amintește bine de asta. „În ultimul meu an de liceu, profesorul de la clasa de tâmplărie te ducea să dai un test pentru sindicat", își amintește el. „Luau toată clasa". Acum este ceva nemaiauzit. „Ei nu promovează meseriile. Iar meseria de tâmplar asigură un mod de viață foarte bun. Nu te va îmbogăți, dar vei trăi bine. Poți câștiga și 80 de mii de dolari pe an. Îți poți întreține decent familia".

Ceea ce s-a schimbat în anii care au urmat a făcut parte dintr-o tendință națională de a pune accentul pe facultate și pe industria cunoașterii. Acest accent pus pe studii superioare s-a dovedit a fi puțin mai mult decât o manevră pentru a masca impactul devastator pe care globalizarea îl avea asupra clasei muncitoare americane. Mesajul adresat acesteia nu a fost doar că au pierdut barca, ci și că lipsa de educație a fost cauza prăpastiei tot mai mari care îi separa de cei cu studii universitare și că cei care au terminat o facultate își meritau norocul, pentru că îl câștigaseră.

Acest punct de vedere s-a extins foarte mult la clasa muncitoare. „Aveți o generație de tineri care sunt învățați că a ajunge să faci parte din clasa muncitoare înseamnă că ai pierdut trenul", mi-a spus Skyler. „În esență, dacă nu te duci să obții o diplomă de colegiu, ești condamnat să faci parte din cea mai joasă castă care există în societatea americană. Aceasta este clasa muncitoare. Sau, sincer, chiar mai dezumanizant, clasa celor care nu au diplomă de colegiu. Ești pur și simplu condamnat".

Între 2010 și 2016, doar un loc de muncă din 100 create a fost deschis unui lucrător cu o diplomă de liceu sau mai puțin, iar din cele 11 joburi scoase pe piață în acești șase ani, trei din patru au necesitat o diplomă de licență sau mai mult.

Ce se poate face?

Un lucru care poate fi făcut pentru a inversa imediat această tendință devastatoare este eliminarea cerințelor de studii superioare pentru locurile de muncă unde, de fapt, nu este nevoie de o educație universitară. Un astfel de efort este în curs de desfășurare, deși nu în măsura în care ar trebui să fie. Afundate într-o criză de forță de muncă post-pandemică, companiile au început să elimine cerințele de diplomă pentru a atrage mai mulți candidați. Walmart este poate cel mai bun exemplu al acestei tendințe. Șaptezeci și cinci la sută dintre managerii de la Walmart sunt angajați din rândurile celor din magazine, iar acest lucru include și managerii de nivel superior. „Există multe roluri pe piața muncii din SUA... în care nu ar trebui să fie necesară o diplomă universitară pentru accesul și mobilitatea în carieră. De exemplu, nu le cerem managerilor de magazine Walmart, care au obținut o remunerație totală medie de aproximativ 230.000 de dolari în anul fiscal 2023, să aibă o diplomă de colegiu", potrivit site-ului Walmart. Iar pentru locurile de muncă unde este nevoie de un set de abilități specifice pe care le înveți la facultate, Walmart va plăti pentru ca lucrătorii săi să meargă la facultate.

„Dacă nu ai o diplomă de colegiu, nu ai la fel de multe oportunități".

Unele state scapă și ele de cerințele de diplomă. Pennsylvania, Utah, Colorado și Maryland au eliminat cerințele de absolvire a unei facultăți de patru ani pentru majoritatea locurilor de muncă guvernamentale, iar Georgia și Alaska le urmează exemplul, deschizând mii de locuri de muncă pentru persoanele cărora le fuseseră interzise din motive administrative. Este inversată astfel tendința recentă care a blocat două treimi dintre americani în locuri de muncă care nu necesită studii superioare.

Am întrebat-o pe Nicole dacă ar ajuta piața muncii din Statele Unite renunțarea de către companii la cererea unei diplome pentru posturi care nu folosesc cu adevărat abilitățile pe care le înveți la facultate. „Chiar cred acest lucru ar face bine în multe cazuri", mi-a spus ea. „Nu spun că fiecare caz este la fel. Evident, fiecare companie este diferită și există posturi diferite pentru fiecare companie. Simt doar că ar exista un pic mai multe oportunități. Aud mereu faptul că niciodată nu ești prea bătrân să te întorci la școală, și înțeleg asta, dar nu pot să-mi pun viața în așteptare timp de patru-opt ore pe zi, să încerc să merg la școală, să obțin credite bancare și să mă îndatorez pentru a-mi plăti studiile". Și este deosebit de nedrept pentru că Nicole are ceva ce un absolvent recent de facultate nu are. „Am mult mai multă experiență decât cineva care are o diplomă universitară, dar nu am acea bucată de hârtie care să arate angajatorului că am acea studii universitare. Zece ani de experiență la locul de muncă pur și simplu nu contează". N

➤ *Adaptat după „A doua clasă"-*
Drepturi de autor © 2024
Batya Ungar-Sargon.
Publicat de Encounter Books.

FOTO: MOOR STUDIO/ GETTY

SĂRĂCIE

Statele americane care își lasă copiii să sufere de foame

Programul „Transferul electronic de beneficii de vară" ar putea ajuta la hrănirea a milioane de copii din gospodăriile care se confruntă cu insecuritatea alimentară, dar 13 dintre acestea au refuzat să participe la acest program.

de **ALISS HIGHAM**

„NU CRED ÎN BUNĂSTARE", a declarat guvernatorul Nebraskăi, Jim Pillen, în decembrie 2023, ca răspuns la întrebări referitoare la așa numitul Program al Transferului electronic de beneficii de vară.

Statul său a fost unul dintre cele 15 care au refuzat să participe la acest program finanțat la nivel federal, care va oferi familiilor care se luptă cu sărăcia bani suplimentari pe timpul verii pentru a le ajuta să-și hrănească copiii.

În perioada premergătoare termenului limită de 1 ianuarie pentru ca statele să confirme participarea la program, locuitorii din Nebraska au transferat lupta pentru hrănirea copiilor înfometați direct la ușa lui Pillen. Protestatarii au ținut pancarte în fața reședinței guvernatorului din Lincoln, pe care scria: „De ce să ne lăsăm copiii să sufere de foame?" și „Hrana este cea mai importantă rechizită școlară".

La mai puțin de două luni mai târziu, după presiunile exercitate de grupurile de susținere și de oamenii obișnuiți din Nebraska, Pillen, un republican, a anunțat că statul va reveni asupra deciziei. După ce a vorbit cu copii din familii cu venituri mici, el a spus: „Au vorbit despre faptul că le este foame. Și au vorbit despre programul USDA de vară și, în funcție de acces, despre momentul în care vor primi un sac de mâncare. Și din locul meu, din ceea ce am văzut acolo, trebuie să facem mai bine în Nebraska".

Băncile de alimente din Nebraska au declarat că revenirea asupra deciziei înseamnă că va fi mai puțină presiune asupra serviciilor de ajutor împotriva sărăciei atunci când școlile sunt închise pe perioada verii.

„Continuăm să vedem un număr record de familii care vin la noi pentru a avea acces la alimente. Această nevoie crește întotdeauna în lunile de vară, când copiii nu mai merg la școală", a declarat pentru *Newsweek* Mike Hornacek, președinte și director executiv al Together Omaha din Nebraska.

Dar, în ciuda faptului că Nebraska a dat înapoi, există încă 13 state care au refuzat să se alăture programului.

Ce este TEB-ul de vară?

Programul va oferi fonduri suplimentare pentru a ajuta la hrănirea copiilor din

FOTO: FOOD BANK FOR NEW YORK CITY/GETTY

familii cu venituri mici sau fără venituri. Cei eligibili vor primi 40 de dolari în plus pe lună, în total 120 de dolari pentru fiecare copil, pentru a plăti alimentele atunci când şcoala se va încheia în acest an pe timpul verii.

Programul, care a fost aprobat de Congres cu sprijin bipartizan, este de aşteptat să coste guvernul federal 2,5 miliarde de dolari.

Este o implementare pe scară largă a planurilor introduse în epoca coronavirusului. „Experienţa pandemiei ne-a arătat că, atunci când guvernul investeşte într-un sprijin semnificativ pentru familii, putem avea un impact pozitiv asupra securităţii alimentare, chiar şi în perioade economice dificile", a declarat secretarul pentru agricultură Tom Vilsack.

TEB-ul de vară vine într-un moment în care insecuritatea alimentară în rândul familiilor cu copii este în creştere.

Potrivit Departamentului pentru Agricultură al SUA, 12,8% din toate gospodăriile din SUA au fost afectate de insecuritate alimentară în 2022, ceea ce reprezintă 17 milioane de gospodării în total. Insecuritatea alimentară este definită de USDA ca fiind situaţia în care o gospodărie are dificultăţi în a asigura suficientă hrană pentru membrii familiei din cauza lipsei de resurse.

Dintre gospodăriile care au suferit de insecuritate alimentară în 2022, USDA a constatat că 3,3 milioane dintre acestea au copii - în creştere cu un milion faţă de 2021.

Feeding America, una dintre cele mai importante organizaţii de caritate din Statele Unite care luptă împotriva foametei şi a sărăciei, a declarat că TEB-ul de vară va ajuta la hrănirea a aproximativ 20 de milioane de copii din statele participante.

„Acest nou program nu putea începe într-un moment mai bun. În 2022, mai mult de 13 milioane de copii din SUA - unul din cinci - trăiau în gospodării cu insecuritate alimentară", a declarat pentru *Newsweek* Vince Hall, directorul de relaţii guvernamentale al Feeding America. „Aceasta este o creştere de 44% faţă de anul precedent şi cea mai mare rată de insecuritate alimentară la copii, din 2014 încoace".

DUREREA FOAMEI

O femeie şi doi copii părăsesc o bancă de alimente din Brooklyn, New York. TEB-ul de vară va oferi familiilor cu venituri mici 120 de dolari de copil pentru cumpărături.

Dintre cele 37 de state care au ales să participe, inclusiv Nebraska, 23 sunt conduse de guvernatori democraţi şi 14 de republicani. Toate statele care au refuzat această oportunitate sunt conduse de republicani. Aceste state sunt: Alabama, Alaska, Florida, Georgia, Idaho, Iowa, Louisiana, Mississippi, Oklahoma, Carolina de Sud, Dakota de Sud, Texas şi Wyoming.

La data limită de 1 ianuarie pentru program, Louisiana era condusă de guvernatorul John Bel Edwards, un democrat, care s-a retras din funcţie în cursul noului an. Guvernatorul Louisianei este acum republicanul Jeff Landry.

După ce iniţial a refuzat să participe din cauza costurilor administrative, Vermont s-a alăturat în mod provizoriu programului după ce a solicitat o derogare de la USDA care ar permite statului să administreze beneficiul federal fără a fi nevoit să respecte regulile privind colectarea de date.

„Este trist", a spus Vilsack despre statele care au renunţat la acest program. „Nu există cu adevărat un motiv politic pentru a nu face acest lucru. Este un lucru nefericit. Cred că este posibil ca guvernatorii să nu fi avut timp sau să nu fi făcut efortul de a înţelege ce este şi ce nu este acest program".

„Nu există cu adevărat un motiv politic pentru a nu face acest lucru. Este posibil ca guvernatorii să nu fi avut timp sau să nu fi făcut efortul de a înţelege ce este acest program".

De ce au renunţat unele state?

Statele care au renunţat au invocat o serie de motive diferite pentru a refuza programul, inclusiv costurile - chiar şi în condiţiile în care guvernul federal plăteşte întreaga prestaţie şi jumătate din costurile administrative. Alţi guvernatori au declarat că nu doresc să continue cu ajutorul din perioada pandemiei, în timp ce unii şi-au exprimat neîncrederea în guvernul federal în ceea ce priveşte administrarea programului. Totuşi, statele care nu vor participa s-au confruntat cu critici.

Unele, precum Iowa, au deja propriile programe de beneficii administrate de stat pentru cei care se luptă de a-şi hrăni copiii. Dar experţii în sărăcie şi grupurile de susţinere au dat vina pe convingerile politice.

„Carolina de Sud este unul dintre cele 15 state care resping cu mândrie noile fonduri federale de la USDA, care ar ajuta la hrănirea copiilor înfometaţi în timpul verii", a declarat pentru *Newsweek* dr. Annie Andrews, director executiv al organizaţiei Their Future, Our Vote, înainte de aceste reveniri.

Ea a declarat că alegerea Carolinei de Sud şi a altor state republicane de a refuza programul este legată de „politică în cel mai rău caz" şi este folosită pentru a obţine „puncte politice partizane".

Carolina de Sud, potrivit datelor USDA din 2021, are o rată globală a sărăciei în rândul copiilor de 19,7%. În unele comitate, această rată ajunge până la 39,5 la sută, adică peste o treime din totalul copiilor.

Guvernatorul Carolinei de Sud, Henry McMaster, a declarat într-o conferinţă de presă în ianuarie: „Acela [Summer EBT] a fost un beneficiu legat de COVID-19. Trebuie să ne întoarcem la activitatea normală. Pur şi simplu nu putem continua asta la nesfârşit, dar continuăm toate celelalte programe pe care le avem".

„Nu este momentul să aducem un argument despre necesitatea unui guvern mai mic. Mai ales având în vedere că statul Carolina de Sud nu are nicio problemă în a creşte guvernul dacă asta înseamnă că pot spune unei femei ce să facă cu corpul ei. Sau să le spună părinţilor unui copil transsexual că legiuitorii ştiu mai bine decât ei ce este mai bine pentru copilul lor. Copiii sunt afectaţi de aceste jocuri politice cinice", a declarat Andrews.

În Iowa, guvernatoarea republicană Kim Reynolds a dat vina pe guvern. „Dacă administraţia Biden şi Congresul doresc să se angajeze cu adevărat în favoarea bunăstării familiei, ar trebui să investească în programe şi infrastructuri deja existente la nivel de stat şi să ne ofere flexibilitatea de a le adapta la nevoile statului nostru", a spus ea într-o declaraţie publicată în decembrie.

În acelaşi comunicat, Departamentul de Sănătate şi Servicii Umane din Iowa a precizat că locuitorii statului pot apela la băncile de alimente şi la organizaţiile caritabile dacă au probleme cu hrana. Iowa a avut o rată a sărăciei în rândul copiilor de 12,4% în 2021, potrivit datelor USDA.

„Dacă administraţia Biden şi Congresul doresc să se angajeze cu adevărat în favoarea bunăstării familiei, ar trebui să investească în programele existente... la nivel de stat".

Oklahoma, care se află în top 10 printre statele cu cele mai mari rate de sărăcie infantilă din SUA, cu o rată de 20,5 la sută, a refuzat, de asemenea, programul.

Cu toate acestea, naţiunile tribale din cadrul statului au optat pentru el. Potrivit Food Research & Action Center, aproximativ 403.000 de persoane ar urma să beneficieze de TEB-ul de vară, dacă ar fi implementat în întregul stat.

Guvernatorul republican Kevin Stitt a declarat că statul nu se va alătura din cauza lipsei de claritate cu privire la regulile care nu au fost încă finalizate. „Cred că trebuie să întrebaţi federalii de ce vor ca toată lumea să opteze pentru participare înainte de a finaliza programul", a declarat Stitt reporterilor săi în luna ianuarie. El a mai spus că este „mulţumit" de programele actuale din stat.

Unele state republicane care au optat pentru program pentru vara anului 2024 nu vor continua cu el în anul viitor. Tennessee a declarat că va participa doar un singur an. Missouri a optat pentru moment - dar nu fără a trimite o scrisoare de intenţie, fără caracter obligatoriu. Oficialii au declarat că lipsa unei îndrumări finale din partea USDA „ridică potenţiale provocări neprevăzute în ceea ce priveşte implementarea acestui nou program pentru vara 2024".

Cu toate acestea, nu toţi republicanii susţin aceeaşi linie. Guvernatorul statului Arkansas, Sarah Huckabee Sanders, a declarat că TEB-ul de vară este „un nou instrument important pentru a le oferi copiilor din Arkansas hrana şi nutriţia de care au nevoie". Se confirmă că Arkansas va participa la program în acest an.

În Nebraska, deşi revenirea lui Pillen este binevenită, statul se confruntă cu provocări considerabile pentru a se asigura că toţi copiii sunt hrăniţi în mod adecvat în lunile următoare. „Banca de alimente continuă să se confrunte cu cea mai mare criză a foamei din istoria noastră", a declarat pentru *Newsweek* Stephanie Sullivan de la Food Bank for the Heartland.

Deşi ea admite că revenirea Nebraskăi va avea un „efect pozitiv" asupra familiilor care apelează la acest serviciu, cei mai nevoiaşi din stat se vor confrunta în continuare cu o vară tulbure. „Unul din opt copii din statul nostru se confruntă cu foametea, iar acest număr este inacceptabil. Ştim că, pentru multe familii din Heartland, vara înseamnă un singur lucru - foamete".

➤ **Aliss Higham** *este reporter la* Newsweek *şi se concentrează pe probleme din SUA. Puteţi lua legătura cu ea la a.higham@newsweek.com.*

FOTO: MANDEL NGAN/AFP/GETTY

APEL PENTRU AJUTOR
Preşedintele Joe Biden la o bancă de alimente din Philadelphia, Pennsylvania, în ianuarie. El a fost îndemnat să investească în programele de stat existente în loc de TEB.

SĂNĂTATE MINTALĂ

Secretul pentru a fi de ajutor unui apropiat cu ADHD

Relaxarea și cedarea controlului sunt unele dintre cele mai importante strategii pentru a face viața mai ușoară unei persoane neurodiverse apropiate.

Penn și Kim Holderness sunt celebri pentru videoclipurile lor virale, parodice, (inclusiv cântatul!) pe subiecte foarte variate. Este vorba despre educația parentală și ajutorarea copiilor la teme, despre susținerea purtării măștii în pandemie (pe melodia din coloana sonoră a filmului Hamilton) sau despre obiceiurile sănătoase „stupide". Acum, în noua lor carte, „ADHD is awesome", Penn și Kim abordează un subiect serios și apropiat de inimile lor. Este, în primul rând, o imersiune plină de viață, dar informativă, în ceea ce este creierul cu ADHD. Dar lucrurile merg mai departe și se referă și la sistemele și strategiile pe care persoanele care au această afecțiune și cei dragi lor le pot folosi pentru a profita la maximum de chimia unică a creierului cu ADHD. Pe lângă atâtea sfaturi practice, cartea este la fel de plină de umor ca și videoclipurile familiei Holderness și se citește ca o scrisoare de dragoste între Penn și Kim, modelând o relație în care partenerii se prețuiesc reciproc și depun eforturi pentru a întări aceste legături. Acest fragment din cartea lor evidențiază lucrurile pe care oricine le poate face pentru a sprijini o persoană dragă cu ADHD.

ÎNTR-UN EPISOD RECENT AL PODCASTULUI nostru, muzicianul și speakerul inspirațional Carlos Whittaker a împărtășit o poveste pe care tatăl său obișnuia să i-o spună: dacă o corabie pornește într-o călătorie de o mie de mile și se orientează corect, va ajunge la destinație. Dar dacă navigația este greșită cu doar un grad, nava își va rata ținta cu multe mile. De ce vorbesc despre nave (în afară de faptul că acestea par să sfideze legile fizicii - un portavion complet încărcat poate găzdui 75 de avioane și 4.500 de membri ai echipajului și poate cântări peste 100.000 de tone... și totuși plutește!)? Viața într-o gospodărie cu ADHD este similară cu navigarea pe distanțe lungi. O serie de mici greșeli de calcul te pot duce într-un loc foarte, foarte departe de cel în care sperai să ajungi. Dar dacă asta se întâmplă în viața ta ai nevoie de curaj. Cu toate că relația ta cu o persoană cu ADHD a deviat sălbatic de la curs, poți face corecții cu ajutorul unor schimbări mici, dar eficiente.

Principalul lucru pe care trebuie să-l evitați este să gestionați modul de reacție la crize, pe măsură ce ele apar. Acest lucru vă poate face să vă pierdeți controlul și să deveniți incredibil de tensionați. Dar, există o modalitate mai bună.

Kim și cu mine avem prieteni care au o tradiție de Paște numită Bătălia ouălor. La sfârșitul cinei, fiecare membru al familiei alege unul dintre ouăle tari vopsite, se întoarce la vecinul de masă și lovește oul său de cel al vecinului, încercând să-l spargă. Câștigă ultima persoană care are un ou rămas întreg. Secretul pentru a ieși învingător este să

de **PENN *și* KIM HOLDERNESS**

FOTO GETTY

Ilustrație de SIBERIAN ART

ții oul liber, astfel încât mâna ta să absoarbă șocul. Dacă țineți oul prea ferm, coaja se sparge. Atunci când sprijiniți o persoană cu ADHD, asta este ceea ce trebuie să urmăriți: o strânsoare lejeră, reconfortantă, care poate absorbi o mulțime de șocuri.

Pentru persoanele obsedate de control (ceea ce, din câte îmi dau seama, este problema tuturor), slăbirea strânsorii poate să nu vină în mod natural. Ne place să credem că mai mult efort, mai multă disciplină și mai multă muncă au efecte liniare, pozitive asupra rezultatelor.

Dar cum a funcționat pentru tine strânsoarea aia? Da, asta am crezut și eu. Poate că este timpul să o slăbești. Iată patru modalități de a renunța la rigiditate.

1_Conectați-vă, nu corectați

Unul dintre cele mai bune lucruri pe care le puteți face pentru persoana apropiată care are ADHD este să vă conectați cu el. Aceasta este superputerea lui Kim. Ea este o maestră a conexiunii. Într-o altă viață, ea ar fi putut fi terapeut sau preot. Cel mai util lucru pe care îl face - mai mult decât să se asigure că voi ajunge când și unde trebuie, mai bine decât să îmi găsească încărcătorul când îl pierd, mai bine decât să îmi ofere spațiu pentru a fi creativ - este să îmi valideze sentimentele atunci când ADHD-ul îmi face viața grea.

Fie că sunt supărat pentru că am ratat un termen limită, am pierdut o factură sau am căzut cu un scaun când mă lăsasem pe spate în el, Kim nu va spune: „Ar trebui să faci o treabă mai bună în a-ți gestiona mai bine timpul / a ține evidența lucrurilor / a ședea".

În schimb, ea recunoaște pur și simplu: „Uau, ce nasol. În acel moment în care ea se conectează cu sentimentul meu de naspa, pot simți cum tensiunea (și rușinea) mea se evaporă. Aceasta este puterea conexiunii.

Î & R

Penn și Kim Holderness

de MEREDITH WOLF SCHIZER *și* H. ALAN SCOTT

Newsweek_Ce v-a determinat să scrieți această carte?

Penn Holderness_ Am știut că am nevoie să scriu această carte atunci când am văzut că a crește o familie înseamnă un nou nivel de dificultate în ceea ce privește capacitatea creierului meu de a face față mai multor sarcini în același timp. Simțeam că îi dezamăgesc pe cei din jurul meu.

Cum este să fii părinte al unui copil cu ADHD în timp ce chiar tu ai această boală?

P_ Depinde de cât de multe lucruri se întâmplă în același timp. Când am avut grijă pentru prima dată de fiica mea, eu eram tatăl care stătea acasă. Iar modul în care funcționează creierul cu ADHD ne ajută pentru că, dacă există ceva nou și provocator și dacă ai un interes personal [în acel lucru], suntem foarte, foarte buni. Este un fel de principiu central al hiperconcentrației, această abilitate ca, dacă poți bloca orice altceva, poți face lucruri spectaculoase în viața ta. Dar, uneori, lucruri care ar trebui să fie foarte ușoare, cum ar fi să-ți asculți copilul când îți vorbește despre ziua lui și să încerci să conduci în același timp, poate fi dificil. Nimeni nu își dorește vreodată ca propriii lui copii să creadă că nu-ți pasă de ei. Dar uneori văd dezamăgirea de pe fețele copiilor mei când știu că nu am ajuns la sfârșitul frazei lor.

Pentru cineva care are ADHD, reacția ta emoțională este probabil și mai intensă.

P_ Noi, cei cu ADHD, ne pricepem foarte bine să ne fie rușine. Este atât de important să înțelegi ce este, pentru a putea spune: „Bine, nu am fost eu, ci creierul meu". Este o explicație. Nu este o scuză. Apoi, odată ce treci peste toate astea, ceea ce rămâne este un creier frumos.

Aveți un copil cu ADHD și unul fără. E greu să te descurci cu oameni cu nevoi speciale. Cum reușești să echilibrezi asta?

Kim Holderness_ În calitate de partener, este un om matur, trebuie să își facă o listă, trebuie să își pună sistemele în aplicare. Eu nu pot face asta pentru el. Dar îl pot sprijini. Iar el poate să ridice steagul roșu și să

spună: „Azi îmi redistribui funcțiile executive". Te acopăr eu. Ca părinte, mă simt mai responsabil. Trebuie să lucrez cu copilul meu la asta. Iar în unele zile, mă simt ca și cum aș da greș. Pentru că este nevoie de atât de multă repetiție. Dar acum înțeleg că acel creier are nevoie de mine. În unele zile este foarte greu. Dar creierul ADHD este pur și simplu magie și creativitate. Ca artificiile și unicornii dinăuntru, este atât de distractiv. În unele zile, mă gândesc: „Slavă Domnului că aceste creiere sunt conectate în acest fel".

Prezentați faptul că aveți ADHD cu tot felul de aspecte amuzante. În ce fel a fost benefic pentru cariera ta?

P_ De fapt, am căutat locuri de muncă care sunt prietenoase cu ADHD. Am intrat să lucrez în televiziune la știri în direct, unde ai termene limită în fiecare zi. Și trebuie să învingi timpul. Îți permite să renunți la toate celelalte distracții și să ai o singură sarcină. Și apoi s-a inventat acest lucru minunat numit social media, unde ești literalmente capabil să prezinți forme de divertisment oamenilor, uneori nu mai mari de șase secunde. Aceasta este nirvana pentru un creator cu ADHD.

Cum vă descurcați cu toxicitatea social media?

K_ Pierzi frumusețea social media dacă nu citești comentariile. Pentru mine, este o conversație. Îmi place că recunosc numele oamenilor în secțiunea de comentarii atunci când sunt pe pagina noastră. De aceea spun că nu-mi place când lucrurile se viralizează ca la nebuni, pentru că atunci altcineva le-a pus pe pagina sa și nu știu cine este acel public, iar apoi nu știe nimic despre noi. Iau chestiile astea sunt foarte personale.

STĂPÂNIRE DE SINE *Hiperfocalizarea lui Penn i-a ajutat pe el și pe Kim să câștige* The Amazing Race. *Cartea lor este un efort de colaborare prin care împărtășesc ceea ce au învățat despre gestionarea ADHD.*

Mi-aș dori să nu o fac. Social media a fost atât de bună pentru noi. Dar sunt momente în care vreau neapărat să mă deconectez, cineva să schimbe parola și să nu-mi spună.

Există videoclipuri pe care le-ați realizat și care vă par a fi favorite?

P_ Suntem mândri de o mulțime de lucruri pe care le-am făcut. Mi-a plăcut cel pe care l-am făcut despre masca Hamilton. L-am scris foarte repede.

K_ În aproximativ 12 minute, a scris-o. Și [noi] l-am filmat într-o oră și l-am postat.

Chiar la începutul pandemiei, ați început să filmați *The Amazing Race*. Pentru cineva care suferă de ADHD, am impresia că aceste călătorii reprezintă o cu totul altă lume, plină de complicații, nu-i așa?

P_ Cred că ADHD-ul a fost mai mult un avantaj decât un obstacol. Acesta este motivul pentru care am câștigat. Îți iau telefoanele. Pentru mine a fost un rai pentru că nu am avut distracții.

Ce sperați ca oamenii să înțeleagă din carte?

P_ Nu ești distrus. Nu sunteți singuri. Nu există niciun motiv să vă fie rușine. Creierul tău nu este ciudat. Este minunat, incredibil de creativ. Numele este îngrozitor. Nu este un deficit de atenție. Este o abundență de atenție. Tot ce trebuie să faci este să înveți mai multe despre ce este, să iei aceste cunoștințe și să le folosești pentru a construi sisteme care să minimizeze situațiile în care ai probleme. Și ceea ce rămâne este spectaculos. ◻

FOTO DIN STÂNGA: PRIN AMABILITATEA HOLDERNESS FAMILY PRODUCTIONS; CBS; PRIN AMABILITATEA HARPER HORIZON, HARPERCOLLINS FOCUS

O scurtă remarcă aici: observați faptul că nicidecum Kim nu preia starea mea emoțională, agitându-se ea însăși. Și nici nu face din problema mea una a ei. Depinde în continuare de mine să rezolv orice problemă apărută. Doar că este mult, mult mai ușor să fac acest lucru când simt că ea este alături de mine cu simpatie, în loc să se uite la mine peste ochelari și să facă acel zgomot enervant – ntztztz!.

Psihiatrul Dr. Edward Hallowell a scris în cartea *Driven to Distraction:* „Consider că legătura umană este cea mai puternică forță terapeutică în tratamentul ADHD". Este destul de puternic. Vestea bună este că această conexiune este gratuită și disponibilă tuturor. Dacă puteți găsi în voi puterea să vă conectați, în loc să vă corectați, atunci când lucrurile devin dificile, se va face diferența.

2_Empatizați

Piatra de temelie a conexiunii este empatia. Am citit odată despre un centru de îngrijire a persoanelor în vârstă care și-a pus angajații să poarte un costum care simula dificultățile vieții cu un corp îmbătrânit - mișcări mai lente, probleme în a se agăța de lucruri, echilibru precar etc. Lucrătorii care au încercat costumul, care le limita mobilitatea și le îngreuna utilizarea abilităților motorii fine, au dezvoltat o mai mare apreciere pentru ceea ce înseamnă să fii bătrân. Cât de tare este asta?

Dacă vrei să știi cum este să trăiești cu ADHD, iată cea mai bună încercare a mea de a te simula pe tine însuți. Încercați unul sau mai multe dintre aceste scenarii:

_Încercați să planificați un meniu de cină pentru patru vegani care au alergii la nuci, gluten și ouă în timp ce faceți exercițiul de improvizație de a pretinde că faceți curățenie după o petrecere într-o casă în care nu ați fost niciodată, încercând să vă amintiți unde sunt paharele, mătura, coșul de gunoi și oaspeții.

_Asamblați ceva complicat, cum ar fi un grătar nou, în timp ce explicați simultan regulile baseball-ului cuiva care nu a jucat niciodată.

_Încercați să urmăriți intriga unui podcast de lungă durată, a unei emisiuni de televiziune și a unei cărți audio care rulează în același timp.

Data viitoare când vă surprindeți suspinând supărat pe simptomele celui care suferă de ADHD de lângă dumneavoastră, amintiți-vă cum este să trăiți în interiorul unui creier în care așteptările se simt supradimensionate.

ȚINE-L OCUPAT Penn a fost diagnosticat cu ADHD acum mai bine de 20 de ani. El își stimulează adesea simțurile cântând la pianul cu aer - și la cel adevărat.

3_Trimiteți doar vibrații bune

Urăsc să mă cert cu soția mea. Mă tem de ea, așa că atunci când simt că se enervează pe mine, creierul meu devine hipervigilent și devin irascibil - ceea ce, evident, nu îmbunătățește starea de spirit din casă și nici ADHD-ul meu. În foarte rarele ocazii în care Kim mă ceartă pentru o greșeală legată de ADHD, mă morocănesc, ceea ce nu face decât să-mi amplifice simptomele. Feedback-ul negativ duce la sentimente negative. Când este relaxată în ceea ce privește așteptările ei de la mine - ceea ce, binecuvântată fie ea, se întâmplă de cele mai multe ori - sunt mult mai bine echipat pentru a le îndeplini.

Recunosc, ar fi grozav dacă toată lumea din viața noastră ar fi rafinată și veselă la cererile noastre. Dar cei dragi nouă nu sunt majordomi (sau oricum, majoritatea nu sunt - există aproximativ 12.000 de persoane angajate ca majordomi în SUA, ceea ce înseamnă cu aproximativ 11.000 mai mult decât aș fi bănuit). Deși înțeleg perfect că este exasperant să trebuiască să ne ceară să facem ceva de mai multe ori, certurile legate de frustrări tind să aibă un impact negativ mult mai mare asupra situației decât comportamentele enervante.

Dacă sunteți în căutarea unei modalități de a diminua o parte din tensiunea din gospodărie care vine odată cu traiul cu cineva cu ADHD, faceți ca Elsa și „Let It Go". Lăsați lucrurile mărunte să alunece. Este cu adevărat important ca

FOTO. DIN STÂNGA: PRIN AMABILITATEA HOLDERNESS FAMILY PRODUCTIONS; SEAN DRAKES/GETTY IMAGES

AFACERE DE FAMILIE Videoclipurile de familie îi implică pe Penn și Kim, precum și pe copiii lor, Lola și Penn Charles, aici, în martie 2022.

cel cu ADHD să își facă patul dimineața dacă obiectivul tău este să ieși din casă la timp? Kim este un campioană absolută în această privință. Știu, de exemplu, că pentru ea dezordinea seamănă cu niște cuie aruncate pe o tablă. Dar în loc să mă pocnească în cap când îmi pun geanta de sport pe tejgheaua din bucătărie, ea începe cu o grămadă de lucruri aruncate în dezordine într-un colț al camerei. Știu că, la sfârșitul zilei, va trebui să mă descurc cu aceasta.

Aveți grijă să accentuați aspectele pozitive pe parcurs. Sunt ca un câine care se scarpină după ureche atunci când primesc feedback pozitiv din partea familiei mele. Mă emoționez când Kim mă complimentează pentru ceva ce am făcut, cum ar fi atunci când am luptat să aranjez vița de vie. Promisiunea acelei laude este mult mai eficientă și face ca gospodăria să funcționeze mai bine decât dacă m-ar fi criticat pentru că am lăsat curtea să scape de sub control, chiar și după ce m-a rugat să mă ocup de ea de cinci milioane de ori.

4_ Folosiți imperative clare și specifice pentru obiective rezonabile

Pentru a crește șansele ca persoana cu ADHD să se conformeze atunci când îi cereți ceva, va trebui să emiteți un imperativ clar, specific, pe un ton plăcut. Sună simplu, nu-i așa? Dar, de fapt, este destul de provocator dacă sunteți obișnuit să faceți doar o singură cerere și să fie îndeplinită. Pentru multe creiere cu ADHD, o solicitare generală – „Ai grijă de asta", „Fii responsabil pentru asta", „Este rândul tău să faci x", „Treaba ta este y" etc. - este greu de tradus în acțiune. Creierul ADHD răspunde mai bine la o serie de imperative mai mici, care merg direct la subiect. După cum a spus dr. Emily King, psiholog pentru copii, „comportamentele ADHD apar atunci când așteptările sunt mai mari decât abilitățile", așa că asigurați-vă că așteptările dumneavoastră corespund abilităților persoanei cu ADHD.

Dr. Steven Kurtz a dat exemplul unui părinte care intră în sufragerie și găsește jumătate din inventarul unui magazin Dick's Sporting Goods împrăștiat pe podea. În loc să țipați: „De câte ori trebuie să-ți spun să faci curat după tine?", ați putea aștepta o clipă, apoi să spuneți: „Este cam dezordine aici. Te rog să-ți pui ghetele și jambierele în camera de joacă". Și apoi, după ce ai făcut asta, să spui: „Grozavă curățenie. Acum, te rog să-ți speli sticla de apă".

M-am prins. E greu să fii cel care observă coșurile pline și iarba înaltă. Uneori, nu vrei să fii persoana care poartă această sarcină mentală. Dar aici este vorba despre eliminarea rușinii din limbaj atunci când discutăm despre sarcini. Dacă stabiliți un obiectiv mic și rezonabil, sunt șanse mai mari ca persoana cu ADHD să îl îndeplinească, ceea ce îi va da un sentiment de satisfacție și îi va spori încrederea în sine.

Există o viață mai bună cu ADHD. Cu instrumentele, informațiile și sprijinul potrivit, puteți trăi o viață extrem de creativă și de succes. Secretul este că nu persoana care are ADHD trebuie să aibe un comportament special. Ci chiar tu. N

„Certurile din cauza frustrărilor tind să aibă un impact negativ mult mai mare asupra situației decât au comportamentele enervante".

➤ *Adaptat din* ADHD is Awesome. *Copyright © 2024 Penn și Kim Holderness. Publicat de Harper Horizon.*

FOTOREPORTAJ

Lumea auto a Bucureștiului interbelic

Primul autovehicul a apărut în București în 1889. Primul autovehicul a fost înmatriculat în București în 1900 cu numărul „1B", iar prima fabrică Ford din Europa Centrală și de Est a fost ridicată în București la sfârșitul anilor 1930. Și trebuia să vină și Dodge. Clădirea fabricii de trăsuri și caroserii Hermann I. Reiber este ascunsă și azi în centrul Bucureștiului... *Newsweek România* vă invită într-o incursiune în lumea automobilistică fantastică a Bucureștilor de dinainte de comunism și Al Doilea Război Mondial, alături de opt dintre cei mai buni fotografi auto români și noile modele BMW X2, iX2 și MINI Contryman John Cooper Works. – *Răzvan Scăețeanu*

LA SFÂRȘITUL SECOLULUI XIX ȘI ÎNCEPUTUL SECOLULUI XX, teritoriul României de astăzi și Bucureștiul s-au aflat pe primele file ale cărții de istorie universală a automobilului.

Primul autovehicul, de exemplu, o trăsură cu 4 locuri și motor de 4 cai putere Peugeot-Serpollet, a circulat prin București începând din 1889. Erau doar câteva în întreaga Europă și i-a aparținut lui Barbu Bellu, baronul care a donat statului terenul pe care se află Cimitirul Bellu de astăzi. În 1908, a fost înființată prima fabrică de autovehicule de pe teritoriul României de astăzi – MARTA, la Arad, o sucursală a reprezentanței din Franța a companiei americane Westinghouse. Când firma Westinghouse din Franța a dat faliment în 1912, uzina MARTA a fost salvată de austriecii de la Austro Daimler și a început să se fabrice autoturisme și camioane sub licență Daimler. În 1914, odată cu începerea primei conflagrații mondiale, s-a trecut exclusiv la producția de motoare pentru avioane. Iar, după război, a fost înființată societatea Astra – prima fabrică de vagoane de tren și motoare din România. Ultimele mașini au fost fabricate la Arad în 1926.

HALA FORD 1936

STATUIA AVIATORILOR

Prima fabrică Ford din Europa Centrală și de Est, ridicată în București în anii 1930. Au mai rămas doar zidurile

Sfârșit de aprilie 2024. Seara, în jur de ora 22.00. Plouă cernut, dar suficient cât să te ude leoarcă. Plecăm în „#NightDriveRO", incursiunea nocturnă în istoria automobilistică a Bucureștilor organizată de BMW România, alături de opt dintre cei mai buni fotografi auto români - Adrian Cobzașu, Andrei Toboșaru, Bogdan Paraschiv, Ciprian Mihai, Dragoș Savu, Mihai Dăscălescu, Radu Chindriș, Ramona Copil, din zona Băneasa, cu versiunea 100% electrică a noului BMW X2, iX2 xDrive30. Cei 313 cai putere nu fac niciun zgomot pe ciotul Autostrăzii Bucureștiului – A0 dintre Otopeni și Pipera. Trag bine, dar fac să dispară 4-5% din baterie în doar câțiva kilometri. E adevărat, la viteze cu 10-15% peste limita legală.

Ajungem imediat în zona de nord a Capitalei și coborâm pe Calea Floreasca până la intersecția cu Bd. Mircea Eliade, la fosta platformă Automatica. Acum sunt blocuri turn în loc și fosta Hală Ford sau mai bine spus ce a rămas din ea. Pereții. Dezvoltatorul imobiliar care a cumpărat amplasamentul restaurează clădirea conservând fațadele originale și reconstruindu-i complet structura astfel încât s-o înglobeze în cea a noului său proiect. Spune că a demontat manual luminatorul fostei Hale Ford, o piesă extrem complexă, și că îl va pune la loc. Rămâne de văzut cum va arăta la sfârșitul lucrărilor.

Hala Ford din București a fost proiectată de arhitectul Emil Miclescu. „În 1935, Ford a cumpărat un teren în car-

HALA FORD 1936

FOTO: ADRIAN COBZAȘU

tierul bucureștean Floreasca, unde a construit o uzină modernă, dotată cu prima linie de montaj operațională din Europa de Est și peste 100 de muncitori, care putea ansambla anual 2.500 de automobile și camioane", potrivit Ford Motor Company. A început însă Al Doilea Război Mondial și importurile de piese din SUA au încetat. În august 1944, Guvernul României a rechiziționat Hala Ford ca fiind „utilaje și construcții abandonate de inamic", iar după venirea comuniștilor, în 1946, activitatea fabricii a fost oprită total.

Cu un Ford V8 făcut în Floreasca, pilotul român Petre Cristea a obținut prima victorie pentru marca americană la Raliul Monte Carlo în 1936.

Fabrica de trăsuri și caroserii Hermann I. Reiber din centrul Bucureștiului

În București au existat și fabrici de trăsuri și caroserii. Cel mai spectaculos exemplu este fabrica Hermann I. Reiber, construită în 1903 în centrul orașului, pe strada Romulus, în stil neogotic, după planurile arhitectului Siegfrid Kofczinsky (alte lucrări la care se consideră că a contribuit sunt Caru' cu Bere și Castelul Peleș). Fosta casă a lui Reiber se află alături și este legată de uzină printr-o pasarelă.

Tot Rieber era deja dinaintea Primului Război Mondial reprezentant al mărcii Mercedes în România, cu un showroom aproape de Piața Universității, dar și pentru camioanele Volvo. Nu există dovezi palpabile, dar se spune că de pe porțile fabricii Hermann I. Reiber și a atelierului său de reparații Mercedes au ieșit mai multe limuzine carosate pe baza unor platforme tehnice Mercedes.

Astăzi, fabrica de trăsuri și caroserii Hermann I. Reiber adăpostește birouri și depozite ale Arhivei Naționale. Din păcate, clădirea nu este într-o stare prea bună.

Showroom-uri auto de lux, la Universitate și pe Magheru. Ciclop, prima parcare supraetajată din București

După Hala Ford și fabrica lui Reiber, am ajuns cu un BMW X2 sDrive 20i de 170 de cai, produși de motor pe benzină de 1.5 litri în 3 pistoane, la Universitate și, apoi, pe Bulevardul Magheru, locuri care, în perioada interbelică, au avut o puternică încărcătură automobilistică.

La Universitate, de exemplu, în clădirile superbe din spatele statuii lui Mihai Viteazul, compania Nicolae A. Tanașoaca & Frații a avut un showroom BMW. Era la parterul Palatului BCR de azi. Tot aici, compania fraților Tanașoaca reprezenta firma Dodge și chiar inițiase un plan de construcție a unei fabrici a mărcii în București, dar izbucnirea celui de-Al Doilea Război Mondial a curmat toate planurile.

Pe Magheru, fost „Ion C. Brătianu" și „Take Ionescu", am trecut pe lângă Ciclop, prima parcare supraetajată din România, construită în 1928-1930. Acum în paragină, clădirea Ciclop oferea parcare pe 4 niveluri, cu două rampe interioare în jurul unui atrium, ateliere auto, cafenele, restaurante, magazine și birouri. Etajele 5 și 6 au fost adăugate în 1940.

Apoi, în drum spre Piața Romană, am trecut pe lângă blocul Aro (Patria), în locul căruia, în anii 1920, s-a aflat probabil cel mai luxos showroom auto din Europa. După moartea lui Alexandru Marghiloman, în 1925, Casa Marghiloman, un adevărat palat, a fost vândută Societății Cristea, care a transformat-o în expoziție auto și showroom Renault.

Frații Leonida: primul accident mortal din României, originea substantivului „frigider" și bătaia de joc comunistă

Una dintre cele mai importante și cele mai active afaceri în domeniul auto, până la venirea comuniștilor după Al Doilea Război Mondial, a fost cea a fraților Leonida, cu mai multe centre în București. Cele care sunt cele mai bine conservate sunt blocul de la Piața Romană, care acum găzduiește la parter fast foodul KFC, iar, până la Revoluție, „Alimentara Leonida" și service-ul de la Piața Victoriei, de pe Aviatorilor, deschise încă din 1904.

Prin legăturile lor cu General Motors, frații Leonida au reprezentat și marca de răcitoare „Frigidaire", cea care a devenit substantiv comun în limba română.

Frații Leonida au avut destin tragic în relație cu afacerile lor. Leon Leonida este considerat prima victimă a unui accident de automobile pe teritoriul României, în 1911, în timp ce Constantin Leonida a văzut cum îi sunt confiscate toate afacerile în perioada comunistă și a fost obligat să devină reparator de frigidere, produsul pe care cu decenii înainte l-a introdus pe piața locală.

Trăsuri de Curse sau Trăsuri Sport, la Marele Premiu al orașului București

De ani buni, Bucureștiul nu mai figurează, din păcate, pe harta motorsportului internațional, cum se întâmpla, de pildă, în perioada interbelică. La ultima oprire cu istorie automobilistică din din „#NightDriveRO", am poposit la Statuia Aviatorilor, care, între 1937 și 1939, era un reper important al Marelui Premiu al orașului București, un proiect coordonat de legendarul inginer Aurel Persu, care se desfășura în zona Primăverii de astăzi.

Organizat ca eveniment internațional, Marele Premiu

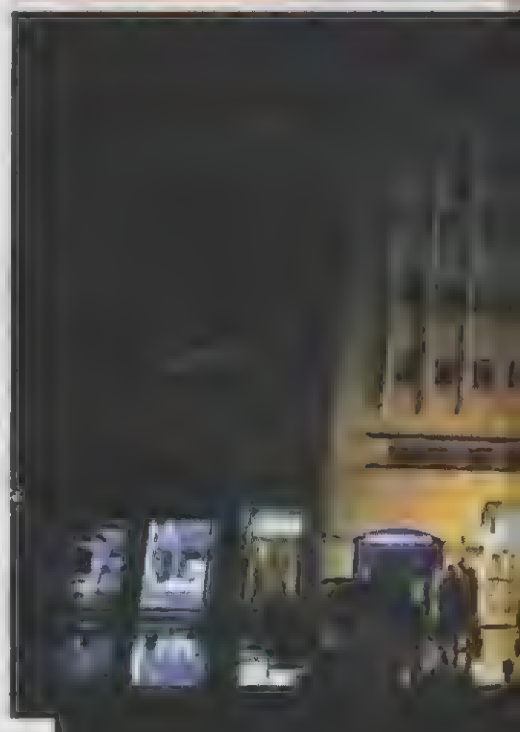

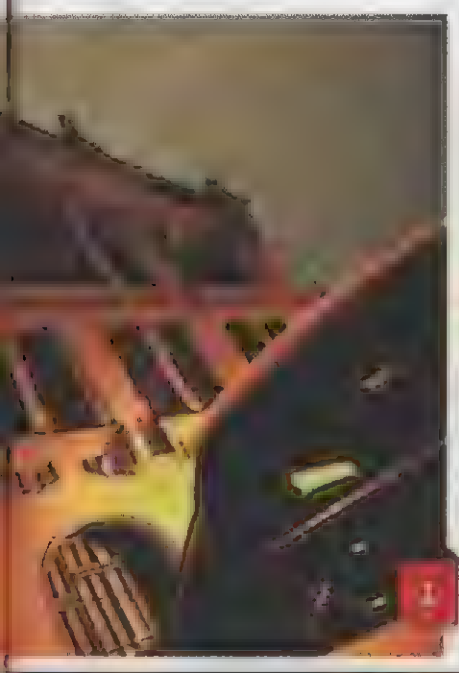

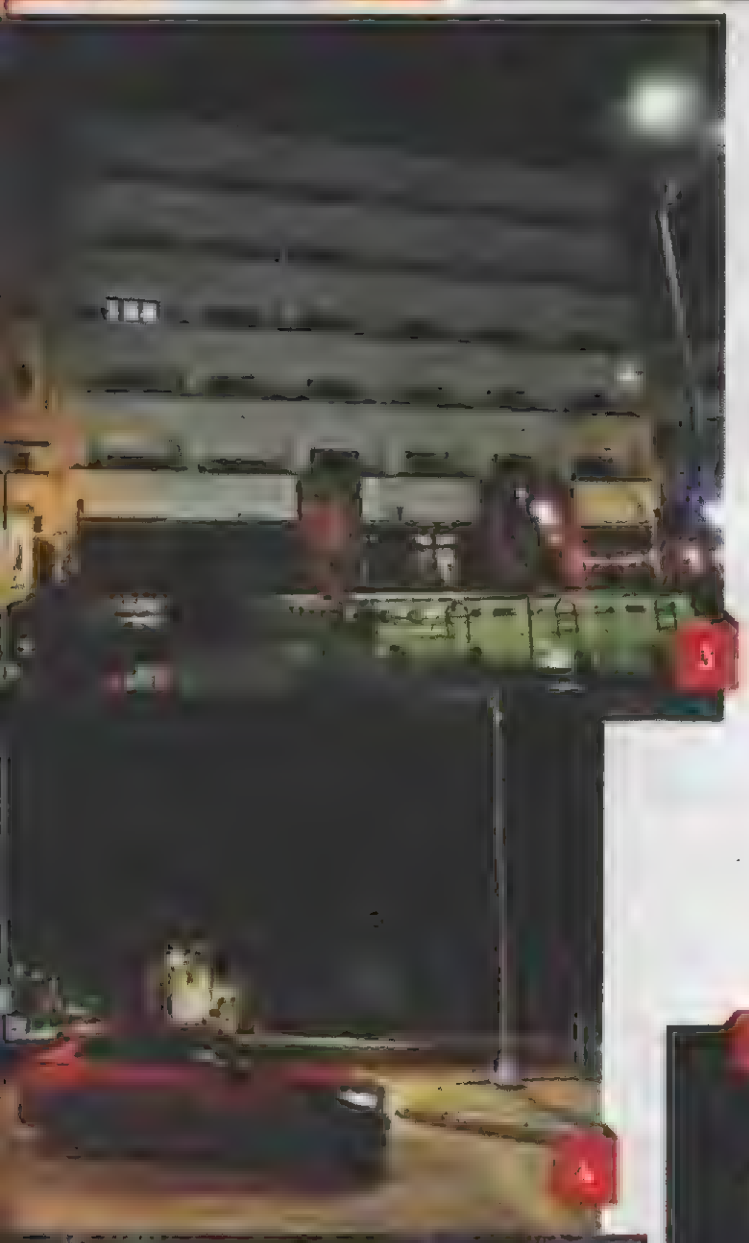

1. Fabrica de trăsuri și caroserii Hermann I. Reiber din centrul Bucureștiului.
Foto: Mihai Dăscălescu
2. Showroom BMW Universitate.
Foto: Radu Chindriș
3. Blocul Leonida.
Foto: Mihai Dăscălescu
4. Statuia Aviatorilor
Foto: Dragoș Savu
5. Street Art București
Foto: Bogdan Paraschiv
6. NightDriveRo Photo exhibition.
Foto: Dragoș Savu

al orașului București a avut de fiecare dată un BMW 328 prezent la start, într-una dintre cele două categorii frecvent organizate: Trăsuri de Curse sau Trăsuri Sport.

Cu un BMW 328, pilotul român de legendă Petre Cristea s-a înscris în dispute cu piloții de uzină BMW, așa cum era Ernst Jakob Henne, care a câștigat cursa din 1937, al cărei trofeu este expus acum la Muzeul BMW din Munchen. Notabil este că, în fiecare an, un BMW 328 a câștigat cel puțin o cursă, iar Petre Cristea a fost mereu printre favoriți.

Marele Premiu al Orașului București a adus la start multe alte nume și modele remarcabile, așa cum este Hans Stuck cu un model Auto Union de Grand Prix, dr. Friz Werneck cu un BMW 328 Special sau Jean Calcianu cu modelul special de curse Dusenberg care acum este expus la Muzeul Leonida din Capitală.

În perioada 1931-1950, pilotul Petre G. Cristea a participat la 80 de competiții automobilistice, urcând de 55 de ori pe podium, în 45 de curse naționale și 35 internaționale. Cea mai prolifică perioadă a fost alături de BMW 328 cu care împarte o performanță specială pe Nürburing, atât Cristea cât și BMW 328 au obținut victoria la cursa de debut pe acest circuit.

De asemenea, Cristea a obținut victoria în 1936 în Raliul Monte Carlo cu un Ford V8 Special, prima victorie în acestă competiție mărcii americane.După incursiunea în istoria automobilistică a Bucureștilor, „#NightDriveRo“ (puteți da căutare pe rețelele de socializare, după acest hashtag, pentru mai multe imagini spectaculoase și povești) a continuat explorarea street-art-ului în București, la volanul noului MINI Contryman John Cooper Works, ai cărui 300 de căluți ne-au adus aminte, cu pocniturile specifice din tobe, de ce bidivii pe benzină au „suflet“.

Primul zbor al lui Aurel Vlaicu

17 IUNIE 1910. DUPĂ UN RULAJ DE CIRCA 40 M PE CÂMPUL COTROCENILOR, avionul „Vlaicu I", pilotat de inventatorul şi constructorul său, s-a ridicat de la sol la înălţimea de 3-4 m şi, plutind în aer, a zburat cale de aproximativ 50 m, după care s-a aşezat pe pământ lin şi sigur. Construcţia aparatului de zbor începuse cu un an înainte, la Arsenalul Armatei, şi a fost finanţată de Ministerul de Război.

Aviatorul Aurel Vlaicu reuşise să realizeze primul zbor al unui avion românesc conceput şi fabricat în ţară, demonstrând tuturor talentul său ingineresc şi calităţile native de pilot. Această performanţă era cu atât mai mare, cu cât nu-l învăţase nimeni să piloteze.

În 1911, Aurel Vlaicu a început să lucreze la al doilea avion. Cu acesta a reuşit să obţină numeroase premii atât în ţară, cât şi în străinătate.

La 10 iunie 1912, Aurel Vlaicu, aflat în competiţie cu piloţi celebri ai timpului, a obţinut premiul I pentru aruncarea unui proiectil la ţintă de la o înălţime de 300 metri şi premiul al II-lea, pentru aterizarea la punct fix.

Concursul a reunit 40 piloţi din 7 ţări, dintre care 17 din Austro-Ungaria, 7 germani, 12 francezi printre care şi Roland Garros, cel mai renumit pilot al vremii, un rus, un belgian, un persan şi românul Vlaicu, care a participat cu avionul creat de el.

La 13 septembrie 1913, în timpul unei încercări de a traversa Munţii Carpaţi cu avionul său Vlaicu II, Aurel Vlaicu s-a prăbuşit în apropiere de Câmpina. Este înmormântat în Cimitirul Bellu din Bucureşti.

20 mai - 21 iunie

Primul Conciliu de la Niceea

20 mai 325. În anul 325, Sfântul Împărat Constantin cel Mare a convocat la Niceea, în Turcia de azi, primul Sinod Ecumenic al bisericii creştine. Sinodul I Ecumenic s-a deschis oficial pe 20 mai 325 şi a durat două luni. Conciliul, format din 318 Sfinţi Părinţi, a fost primul care a pus bazele dogmatice şi canonice ale creştinismului, ca răspuns la provocarea reprezentată de erezia arianistă, promovată de Arie, preot în Alexandria, de origine libiană.

Ceremonia de încoronare a Reginei Elisabeta a II-a

2 iunie 1953. Încoronarea oficială a Reginei Elisabeta a II-a a Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord avut loc la Westminster Abbey, ceremonia fiind condusă de arhiepiscopul de Canterbury în prezenţa marilor case regale ale Europei şi a publicului larg. Ceremonia a fost transmisă la radio în întreaga lume şi, pentru prima oară în istorie, la un astfel de eveniment a fost prezentă şi televiziunea. Regina avea 27 de ani.

Mineriada din 13-15 iunie 1990

Se împlinesc 34 de ani de la intervenţia brutală a minerilor împotriva protestatarilor din Piaţa Universităţii, în perioada 13-15 iunie, în 1990, în Bucureşti, şi nu există încă niciun vinovat condamnat. Preşedintele Klaus Iohannis a aprobat, în aprilie, urmărirea penală a lui Petre Roman şi Gelu-Voican Voiculescu în dosarul Mineriadei din 1990, pentru infracţiuni împotriva umanităţii, şi a transmis ministrului Justiţiei solicitările aprobate în acest sens.

VITALIA
Servicii Pentru Mediu

GRUPUL VITALIA ESTE UN FURNIZOR IMPORTANT DE SERVICII PENTRU MEDIU, CU O EXPERIENȚĂ DE PESTE 20 DE ANI ÎN MANAGEMENTUL DEȘEURILOR DIN ROMÂNIA.

TRANSFORMARE
OBIECTIVUL NOSTRU ESTE SĂ RECUPERĂM DIN DEȘEURI MATERIALELE CE POT REDEVENI MATERII PRIME ȘI CĂPĂTA ASTFEL O NOUĂ VIAȚĂ.

COLABORARE
SUNTEM DORNICI SĂ CONSTRUIM PARTENERIATE SOLIDE ATÂT CU AUTORITĂȚILE LOCALE, CÂT ȘI CU AGENȚII ECONOMICI DIN INDUSTRIILE CONEXE.

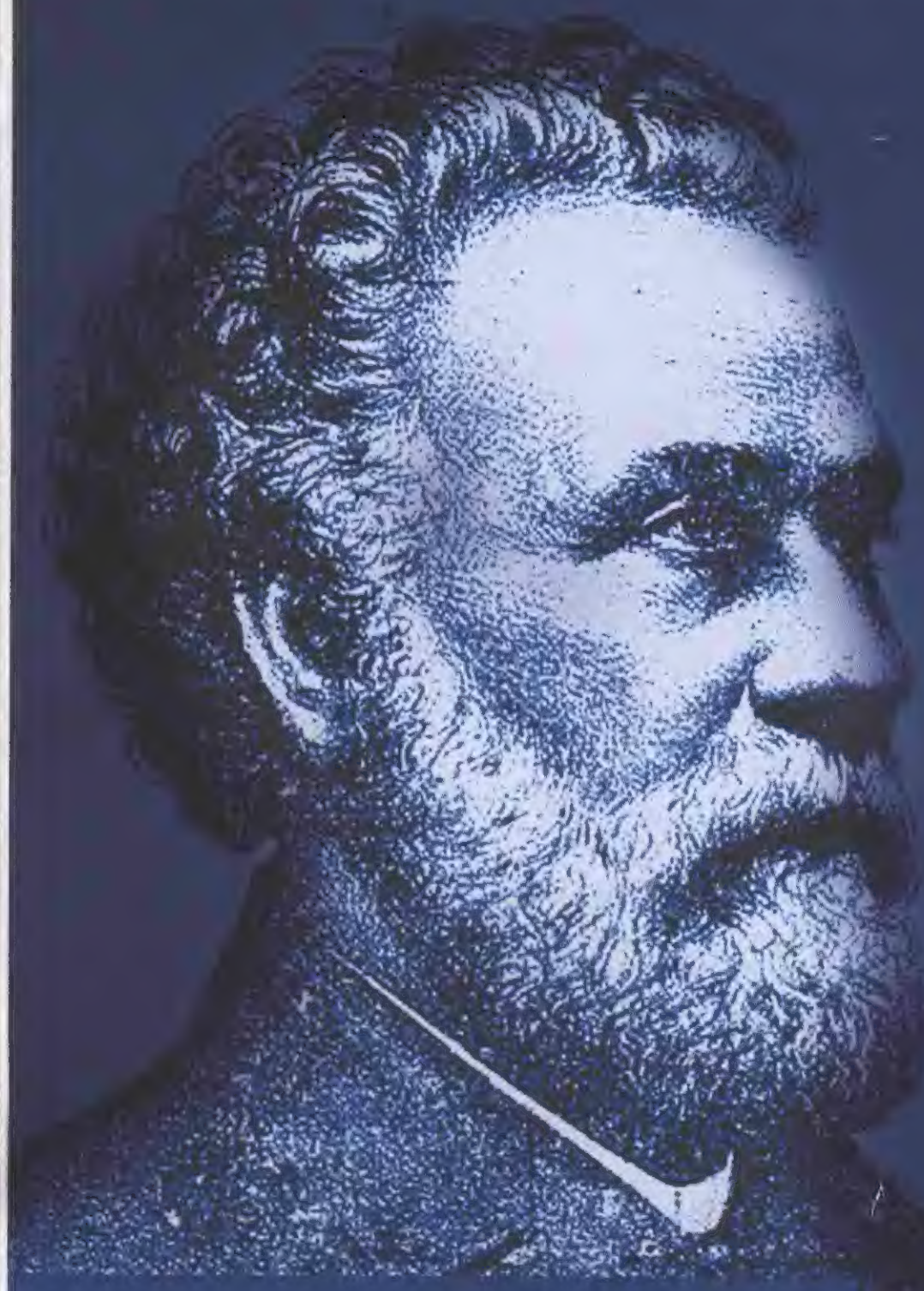

149 ANI

PRIN NOI ÎNȘINE

PNL

LA MULȚI ANI CELUI MAI LONGEVIV PARTID DIN UNIUNEA EUROPEANĂ!

Noi suntem Partidul Național Liberal.
Am fost mintea și sufletul Unirii Principatelor Române. Am creat Banca Națională și un sistem monetar modern. Am început construcția de drumuri, școli și spitale într-o România care abia se năștea.

Nu ne-a fost prea simplu: nici în 1866, când am scris Constituția României moderne, nici în 1877, la proclamarea Independenței, nici în 1918, la Marea Unire. Dar am reușit.

Azi, la 149 de ani de la fondare, suntem aici cu fruntea sus și avem datoria, încă o dată, să ducem România înainte, cu onoare și credință.

La mulți ani tuturor liberalilor!

Scanare și prelucrare digitală

de

Anonim

și

CAT Graur

Antwerpen

2025